

Εκδήλωση στο χωριό για τα διακόσια χρόνια από την επανάσταση του 1821

Το Σάββατο 24 Ιουλίου 2021 έγινε στο χωριό και συγκεκριμένα στη Σπηλιά του Λώλου, όπου, όπως είναι γνωστό πέρασε τα παιδικά του χρόνια ο στρατάρχης Γ. Καραϊσκάκης, σημαντική εκδήλωση για τα 200 χρόνια απ' την επανάσταση του 1821.

Η Σπηλιά χάρις στην οικονομική συμβολή του Παύλου Β. Σιούφα και την προσφερθείσα εργασία του προέδρου Γ. Κορώνη, του δημοτικού συμβούλου Γ. Γέρμανου, των Αποστόλη Μπινιώτη, Ν. Γκίκα, Κ. Τρίμη, Νικ. Κωλέττα, Ι. Παναγόπουλου, Ι. Τέγου, Δημ. Α. Γεωργούλα, Αθ. Δ. Παπουτοή, Ρούλας Γκίκα, Ελένης Μπούγια και Ελένης Γεωργούλα, έγινε πλέον προσβάσιμη, ενώ παράλληλα ηλεκτροφωτισθηκε.

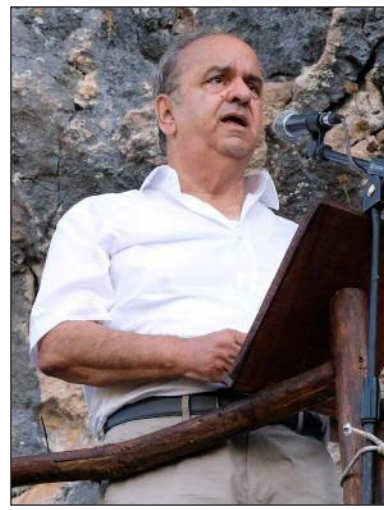
Η εκδήλωση άρχισε με την έπαρση της Σημαίας και το τρισάγιο στη μνήμη του ήρωα που τέλεισε ο ιερέας Γ. Παφίλης. Στεφάνια κατέθεσαν ο Πρόεδρος Γ. Κορώνης, ο πρώην αντιπρόεδρος της Βούλης Γ. Καλατζής και ο Δημ. Α. Γεωργού-

Οι φωτογραφίες της εκδήλωσης είναι του χωριανού μας φωτογράφου κ. Δημήτρη Βλάχου

Ο κ. Παύλος Σιούφας

δάνης από το Μορφοβούνι συνοδευόμενος από το κληρίνο του Δημ. Κανατά, τραγούδησε στο τέλος της εκδήλωσης το τραγούδι του Καραϊσκάκη.

Την εκδήλωση παρακολούθησε πλήθος κόσμου που βρισκόταν είτε στον χώρο της σπηλιάς, είτε απέναντι στον Άγιο Ελευθέριο, σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο.

Βάσω Γώγου:
200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821

Μεγαλώσαμε, γενιά τη γενιά, με τις αφηγήσεις των παππούδων μας για την ιστορία αυτού του τόπου. Μέσα από τα λόγια τους, η ιστορία αποκτούσε μορφή, σχήμα, ύλη. Αποτυπωνόταν πάνω σε βράχους και κτίσματα, σε κάστρα και εκκλησίες, σε απάτητες βουνοκορφές και σε σκοτεινές και μυστηριώδεις σπηλιές. Αγγίζοντας τα υλικά σημάδια της ιστορίας, τους βράχους, τις πέτρες και τα κτίσματα, νοιώθαμε ότι αγγίζαμε τους ίδιους τους ήρωες που θυσίασαν την ζωή τους για το ύψιστο ιδανικό, την ελευθερία.

Στο χωριό μας, πολλή τα σημαία που συνδέονται με αντίστοιχες αφηγήσεις γύρω από τη ζωή του αγαπημένου μας ήρωα του Καραϊσκάκη. Το σπίτι του Αηδόνη, (για τους νεότερους είναι σήμερα το

Συνέχεια στις σελίδες 4, 5 & 6

Επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ο κ. Κυριάκος Δ. Γιαννούλης

Ο συγχωριανός μας κ. Κυριάκος Δ. Γιαννούλης διορίστηκε Επίκουρος Καθηγητής του Τμήματος Γεωπονίας Φυτικής Παραγωγής και Αγροτικού Περιβάλλοντος, της Σχολής Γεωπονικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, με γνωστικό αντικείμενο «Γεωργία με έμφαση στην καλλιέργεια Ενεργειακών, Αρωματικών και Φαρμακευτικών Φυτών».

Για την επιλογή του στη θέση του Επίκουρου Καθηγητή, ο κ. Γιαννούλης πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις που απαιτούνταν, δηλαδή γεωπονικές σπουδές (Γεωπόνος) με εξειδίκευση στη γεωργία, ενώ σημαντικό μέρος των μεταπτυχιακών σπουδών και της ερευνητικής εμπειρίας του περιλαμβάνει τους τομείς της καλλιέργειας Ενεργειακών, Αρωματικών και Φαρμακευτικών Φυτών,

που είναι ιδιαίτερα σημαντικοί για την ανάπτυξη της χώρας και την προστασία του περιβάλλοντος, στα πλαίσια της νέας τάσης για αειφορική γεωργία χαμηλών εισροών.

Τα θερμά μας συγχαρητήρια στον κ. Κυριάκο Γιαννούλη και κάθε επιτυχία στα νέα του καθήκοντα.

Το άγαλμα του Ηρακλή στο χωριό

Όποιος σταθεί στην πλατεία της Αγίας Παρασκευής και κοιτάξει προς το μέρος της τοξωτής γέφυρας, θα δει το άγαλμα του αρχαίου μυθικού ήρωα Ηρακλή.

Το άγαλμα τοποθετήθηκε στον χώρο που είχε δώσει στην κοινότητα η συγχωριανή μας ερίτιμος κ. Ελένη Κωτούλα.

Ο χώρος πλακοστρώθηκε και έγινε η πέτρινη βάση, στην οποία τοποθετήθηκε το άγαλμα του αρχαίου ήρωα και φωτιστηκε κατάλληλα.

Ο αρχαίος ήρωας συνδέεται με ένα θρύλο του χωριού μας, ο οποίος μεταφέρεται από γενιά σε γενιά και συγκεκριμένα με το ότι πριν από χρόνια στον χώρο του αρχαίου Πύργου βρέθηκε ένα χρυσό άγαλμα του Ηρακλή, το οποίο κατά μία εκδοχή κατέληξε σε υπόγεια καταβόθρα που υπάρχει στην περιοχή.

Την κατασκευή του έργου επιμελήθηκαν ο Πρόεδρος του χωριού Γιώργος Κορώνης και ο αρχιτέκτονας Κώστας Φαρασλής, ενώ την όλη δαπάνη ανέλαβε ο συγχωριανός μας πρώην

βουλευτής Παύλος Β. Σιούφας.

Συνέντευξη του Γιώργου Ανδρέου στη Βάσω Γώγου

«Ο Ελληνοπύργος μπορεί να αποτελέσει κομμάτι μιας πολιτιστικής δραστηριότητας, με χαρακτηριστικά διαλόγου όσον αφορά την Παράδοση»

Ο Γιώργος Ανδρέου, ο γνωστός συνθέτης, στιχουργός, μουσικός παραγωγός και συγγραφέας, τιμά τη ρίζα του και την καταγωγή του από το χωριό μας, καθώς, όπως όλοι γνωρίζουμε είναι ο εγγονός του Γεωργίου και της Ασπασίας Ανδρέου.

Το καλοκαίρι, στις 24 Ιουλίου, είχαμε τη χαρά να παρακολουθήσουμε στην πλατεία του χωριού, την εξαιρετική συναυλία που αφιλοκερδώς παραχώρησε και στην οποία έπαιξε πιάνο και τραγούδησε μαζί με την υπέροχη ερμηνεύτρια Κορίνα Λεγάκη. Ήταν ένα ωραίο επιστέγασμα στην εκδήλωση τιμής στον ήρωα Γ. Καραϊσκάκη που συνδιοργάνωσε η Κοινότητα Ελληνοπύργου και ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ελληνοπύργου «Άγιος Αθανάσιος», με αφορμή τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821. Ο Γιώργος Ανδρέου ανταποκρίθηκε με χαρά στο αίτημα της εφημερίδας μας και μας παραχώρησε συνέντευξη την οποία και δημοσιεύουμε.

Βάσω Γώγου: Στο πρώτο που θα ήθελα να αναφερθούμε είναι η σχέση σου με τον Ελληνοπύργο. Ποιες αφηγήσεις ανακαλείς στη μνήμη σου από τα παιδικά σου χρόνια, αφηγήσεις του παππού Γιώργου και της γιαγιάς Ασπασίας;

Γιώργος Ανδρέου: Το πιο σημαντικό και κεντρικής αξίας για μένα ήταν ότι επισκεφτήκα το χωριό σε παιδική ηλικία δυο φορές. Την πρώτη φορά, το 1969, όπου είχαμε έρθει εγώ κι ο αδελφός μου Λευθέριος με την γιαγιά μου την Ασπασία (την μητέρα του πατέρα μου), την μητέρα μου τη Χρυσούλα, την μάνα της (και γιαγιά μου) Ελευθερία. Ήρθαμε, θυμάμαι, με το τρένο από τις Σέρρες στην Καρδίτσα. Και μετά, ένα φορτοταξί μας ανέβασε επάνω. Ο δρόμος ήταν χματσόδρομος, πολύ δύσκολος. Το σπίτι ήταν στην κατάσταση της εποχής εκείνης, με την τουαλέτα έξω στην αυλή. Είχε

ξεχωριστά κάτω και πάνω όροφο και δεν υπήρχε ρεύμα. Είμασταν ακόμα με τις λάμπες, με τις τρόμπες, αυτές τις γκαζόλαμπες. Είχα όμως την ευκαιρία - εγώ που ήμουν παιδί γεννημένο στο αστικό τοπίο, αφού οι Σέρρες ήταν μια μεγάλη αστική πόλη ακόμα και τότε, μια πόλη των 50.000 κατοίκων - να βρεθώ σ' ένα ζωντανό αγροτικό περιβάλλον. Υπήρχαν πάρα πολλά γαϊδούρια, τα καβαλούσαμε κι εμείς, υπήρχαν μουλάρια, οι άνθρωποι εκτρέφανε χοίρους. Υπήρχαν πολλά αιογοπρόβατα. Θυμάμαι ότι κάναμε και κάποιες εκδρομές. Πήγαμε στον Αθάνατο, στις πηγές του νερού και στην περιοχή που είναι ο αρχαίος πύργος, ο Ελληνοπύργος. Μετά από δύο χρόνια, το 1971, ξαναήρθαμε στο χωριό. Είχε μόλις έρθει το ηλεκτρικό στα σπίτια. Τότε, ακόμα περισσότερο ανεβοκατεβήκαμε, πήγαμε στην Καππά, πήγαμε στο Μουζάκι, φτάσαμε στην Πύλη να δούμε το γεφύρι και ξαναπήγαμε στον Αθάνατο. Κάναμε εκδρομές γύρω στον Άγιο Αθανάσιο. Το δυσάρεστο ήταν ότι αρχές Σεπτεμβρίου, δυστυχώς, πέθανε ο παππούς μου στο χωριό, σε ηλικία 79 ετών. Ο πατέρας μου είχε έρθει να μας παραλάβει κι είχε διανυκτερεύσει σε συγγενείς στην Καρδίτσα. Ανέβηκε ξημερώματα

Συνέχεια στη σελ. 4

Επιτυχίες σε ΑΕΙ-ΤΕΙ της χώρας

- **Καρανάσιος Θωμάς του Χρήστου**, Παραϊατρικά επαγγέλματα Πανεπιστημίου Δυτ. Αττικής.
- **Κωστούλας Θωμάς του Κων/νου και της Αρετής (Θυγατρός Αγορίτσας Θ. Γέρμανου)**, Γεωπονική Σχολή Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Βόλος)
- **Γέρμανου Βασιλική-Αναστασία του Κων/νου (εγγονή Γεωργίου Κ. Γέρμανου)**, Σχολή Επιστημών Τροφίμων και Διατροφολογίας Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Καρδίτσα).
- **Κυρίτσας Θωμάς του Δημητρίου και της Νάσιας (εγγονός Θωμά Αν. Μνήσιου)**, στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Σχολή Ψηφιακών Συστημάτων.

Συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά και καλές σπουδές.

Σημείωση. Επαναλαμβάνουμε τη παράκλησή μας να μας γνωστοποιούνται τα ονόματα των νέων επιστημόνων και των επιτυχίων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας και σε Στρατιωτικές Σχολές, από τους ίδιους ή τις οικογένειες ή συγχωριανούς μας.

Νέοι Επιστήμονες

● **Βασιλείος Θ. Σιούφας**, πτυχιούχος Πολιτικών Επιστημών, αποφοίτησε από το ονομαστό Πανεπιστήμιο του Yale των Η.Π.Α. Αριστούχος μαθητής ο Βασίλης, επέλεξε να σπουδάσει σε ένα από τα καλύτερα Πανεπιστήμια της Αμερικής, το οποίο επέλεξε μεταξύ πολλών άλλων που αξιολογήθηκε προς φοίτηση. Του ευχόμαστε καλή συνέχεια και λαμπρή σταδιοδρομία σε ό,τι τελικά επιλέξει.

● **Σιούφας Κων/νος του Θεοδώρου**, αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, πρώτος μεταξύ όλων των υπολοίπων αριστούχων! Καλή και δημιουργική πορεία, ακαδημαϊκή και επαγγελματική.

● **Απόστολος- Αλέξιος Χαρ. Σιούφας**, αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Essex της Αγγλίας, με διάκριση "Άριστα". Ευχόμαστε καλή επαγγελματική σταδιοδρομία.

● **Οικονόμου Δέσποινα του Στεργίου**, αποφοίτησε από την Νομική Σχολή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και ήδη πραγματοποιεί την άσκησή της στο Πρωτοδικείο Λάρισας. Ευχόμαστε καλή επαγγελματική σταδιοδρομία.

● **Βασιλική Κορώνη του Γεωργίου και Σωτηρίας**, πτυχιούχος Ψυχολογίας του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, απέκτησε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών με Άριστα στη Διοίκηση Επιχειρήσεων, από το Πανεπιστήμιο Πάφου (Κύπρος).

● **Η Βασιλική Ιωάννου Βλάχου** αποφοίτησε από το Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Βόλος)

Ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία σε όλους.

ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΣ**...πριν από 30 χρόνια**

Τεύχος Νο 47 Αυγ. Σεπτ. Οκτ. 1991

1η σελίδα

- Νέος Υφυπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ο συγχωριανός μας Βουλευτής Δημήτρης Σιούφας, ορκίσθηκε στις 8 Αυγούστου 1991.
- Η αναβάθμιση και αξιοποίηση του οικήματος του Δημοτικού Σχολείου.
- Γιορτάστηκε η μνήμη του Προφήτη Ηλία.
- Κατασκευή Νέου δασικού δρόμου (Παπαδήμου - Άγιος Κωνσταντίνος)
- Άφθονο νερό στο χωριό, δεν υπήρξε "Δελτίο" όλο το καλοκαίρι.
- Παραδοσιακά διατηρητέα (594/13-11-78)
- Καλοκαίρι στο χωριό. Αφίξεις - επισκέψεις επισκεπτών.
- 27-10-91 Συνεστίαση Συλλόγου Ελληνοπυργίων Βόλου.

2η σελίδα

- Ύστατο Χαίρε στο μεγάλο μας νεκρό Οικουμενικό Πατριάρχη Δημήτριο.
- Ο κ Θωμάς Δ. Τουλιός νέος διευθυντής στο Υπουργείο Οικονομικών.
- Μεταθέσεις - τοποθετήσεις.
- Δωρεές.
- Κοινωνικά.
- Το αυτοκίνητο αντικατέστησε τα τετράποδα.
- Παρόντες.
- Ματαίωση χορού.

3η σελίδα

- Κατάσταση χωριανών μας μένουν στα Τρίκαλα.
- Ο κ Θωμάς Δ. Τουλιός νέος διευθυντής στο Υπουργείο Οικονομικών.
- Μεταθέσεις - τοποθετήσεις.
- Δωρεές.
- Κοινωνικά.
- Το αυτοκίνητο αντικατέστησε τα τετράποδα.
- Παρόντες.
- Ματαίωση χορού.

4η σελίδα

- Δημοσιογραφικό ρεπορτάζ για το χωριό στην εφημερίδα "ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ" της Καρδίτσας.
- Μεταθέσεις.
- Ξέρετε ότι;
- Αρίστευσαν.
- Για να δουν τα διατηρητέα αλλά και τα ιστορικά του Καρδισκάκη.
- Οι τουαλέτες του χωριού μας.
- Νέο εκκλησάκι στον "Άγιο Δημήτριο".
- Οι φετινοί επιτυχόντες σε ΑΕΙ - ΤΕΙ.
- Προαγωγές.
- Πήραν το πτυχίο.

**Πρόσληψη του ιατρού πνευμονολόγου
Αποστόλου Τριαντάρη
στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας**

Ο ιατρός πνευμονολόγος Απόστολος Τριαντάρης προσελήφθη στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, στο πλαίσιο της ενίσχυσης του Νοσοκομείου με ιατρικό προσωπικό.

Η ορκωμοσία πραγματοποιήθηκε από τον Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας, κ. Γρηγόριο Βλάχακν. Ο Απόστολος Τριαντάρης του Σεραφείμ, είναι ιατρός, κλάδου ΕΣΥ, Επιμελητής της Β΄ Πνευμονολογίας - Φυματιολογίας (Τ.Ε.Π.)

**ΚΟΤΡΩΤΣΙΟΣ Π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ
Γεωργικά Εφόδια**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 3
ΚΑΡΔΙΤΣΑ 43100

Τηλ. 6978994681
nkotrot@yahoo.gr

Πένθιμα και άλλα...**Θάνατοι**

● **Λαγός Αθαν. Στέργιος**, ετών 67, στις 26-4-2021 στην Καρδίτσα, όπου εψάλη η εξόδιος ακολουθία και έγινε και ο ενταφιασμός στο Κοιμητήριο της πόλης. Τιμές απέδωσε κλημάκι της Πολεμικής Αεροπορίας από την Λάρισα.

● **Αναστάσιος Κ. Ζέρριγγας**, Ανώτερος Διπλωματικός Υπάλληλος του Υπ. Εξωτερικών ε.τ., ετών 84, στις 25-7-2021 στην Αθήνα, όπου και εψάλη η εξόδιος ακολουθία και έγινε ο ενταφιασμός.

● **Μπίρου Πηνελόπη του Κων.**, ετών 84, στις 9-7-21 στην Καρδίτσα. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου και ο ενταφιασμός έγινε στο κοιμητήριο της Αγίας Τριάδος.

● **Τέγου Ολυμπία**, ετών 69, στις 7-8-2021 στην Αθήνα. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου και ο ενταφιασμός έγινε στο Κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου.

● **Γιαννούλη Μαρία συζ. Κων/νου**, ετών 88, στις 13-8-2021 στην Αθήνα. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη σε ναό των Αθηνών και ο ενταφιασμός έγινε στο Ληξούρι της Κεφαλληνίας, σε οικογενειακό τάφο.

● **Χρυσούλα συζ. Αθανασίου Ζέριγγα**, ετών 82, την 1-12-20, στην Αθήνα. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στον Άγιο Δημήτριο Ανθοχωρίου Λιβαδειάς, από όπου καταγόταν η εκλιπούσα. Ο ενταφιασμός έγινε στο κοιμητήριο του χωριού. Το 40ημερο μνημόσυνο έγινε στους Αγίους Αναργύρους, στην Αθήνα (Ηλιοπούλη).

● **Ειρήνη Καρύδα**, ετών 77, στις 2-8-21 στην Αθήνα, όπου εψάλη η εξόδιος ακολουθία και έγινε ο ενταφιασμός.

● **Θεodώρα Μακρή**, ετών 87, στις 23-8-21 στη Λάρισα. Η εξόδιος ακολουθία εψάλη στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου και ο ενταφιασμός έγινε στο κοιμητήριο της Αγίας Τριάδος στον Ελληνοπύργο.

● **Παπαβασιλείου Βασίλειος**, ετών 89, στις 29-9-21 στα Τρίκαλα. Η εξόδιος ακολουθία και ο ενταφιασμός στον Ελληνοπύργο.

● **Γιαννούλης Θωμάς**, Υποστράτηγος ΕΛ.ΑΣ ε.α., στις 30-9-21 ετών 70, στη Θεσσαλονίκη, όπου έγινε η εξόδιος ακολουθία και ο ενταφιασμός.

Μνημόσυνα

● **Λαγός Στέργιος του Αθαν.**, 40ήμερο μνημόσυνο, στον Ι. Ν. Κοιμησεως Θεοτόκου (Κοιμητριακός Ναός) στην Καρδίτσα.

● **Παπα-Χαράλαμπος Πασιαλή**, στις 24 Ιουλίου 2021, στην Αγία Παρασκευή του χωριού μας, από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Ελληνοπύργου "Άγιος Αθανάσιος". Για την προσωπικότητα του παπα-Χαράλαμπος ομιλήθηκε ο συγχωριανός μας κ. Θεόδωρος Β. Σιούφας, Δικηγόρος Πειραιώς.

● **Στεφάνου Γ. Μακρή**, Στρατηγού τ. Αρχηγού ΕΛ.ΑΣ, στις 25 Ιουλίου 2021 στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου.

● **Καρανάσιου Βασιλικής συζ. Αποστόλου** 40ήμερο μνημόσυνο, στις 31-7-2021, στην Αγία Παρασκευή

● **Ξανθός Αθαν. Μνήσιου**, 40ήμερο μνημόσυνο, στις 31-7-2021, στην Αγία Παρασκευή.

● **Πηνελόπη Κων. Μπίρου**, 40ήμερο μνημόσυνο, στις 13 Αυγούστου 2021 στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου.

● **Γιαννούλη Μαρία συζ. Κων/νου**, 40ήμερο μνημόσυνο, στο Ληξούρι Κεφαλληνίας.

● **Ειρήνης Αθαν. Καρύδα**, 40ήμερο μνημόσυνο, στις 4-9-2021, στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου.

● **Ολυμπίας Θ. Τέγου**, 40ήμερο μνημόσυνο, στις 4-9-2021, στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου.

● **Αθανασίου Τέγου**, Αικατερίνης Τέγου και Ηλία Τσιαντούλα, στις 4-7-21, στον Ελληνοπύργο.

● **Ευαγγελίας Σπ. Βούρδα**, ετήσιο μνημόσυνο, στις 17-7-2021, στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Λάρισας.

● **Θεodώρας Μακρή** 40ήμερο μνημόσυνο, στις 2- 10- 21, στην Αγία Παρασκευή Ελληνοπύργου.

ΙΟΥΛΙΑ Δ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΑ
Αγρονόμος & Τοπογράφος Μηχανικός Ε.Μ.Π.

Καρδίτσα: Σωτήρος 4 (όπισθεν Παισιλίου)
Τηλ.: 24410 72007, Fax: 24410 72008. Κιν.: 6944682590
Μουζάκι: Δημάρχου Αντ. Βασιλείου
Τηλ. & Fax: 24450 42060, What's up: 6980 280058
e-mail: georgantz@yahoο.gr

ΚΟΤΡΩΤΣΙΟΣ Π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ
Γεωργικά Εφόδια

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 3
ΚΑΡΔΙΤΣΑ 43100

Τηλ. 6978994681
nkotrot@yahoo.gr

Εγκαίνια της πράσινης γωνιάς

Την Τρίτη 24.8.2021 ο Δήμαρχος Μουζακίου κ. Φάνης Στάθης συνοδευόμενος από τους αντιδημάρχους Νικ. Πούπη και Γ. Φούντα και τους δημοτικούς συμβούλους Γ. Γέρμανο, Γ. Παναγόπουλο και Σ. Κοτίνα, τέλεσε τα εγκαίνια της Πράσινης Γωνιάς.

Η πράσινη γωνιά είναι ο χώρος που έχει προκαθορισθεί, για να αποθέτουν οι κάτοικοι άχρηστα σ' αυτούς πράγματα, όπως παλαιές τηλεοράσεις, είδη κουζίνας, έπιπλα, στρώματα κλπ, ώστε από εκεί να τα παραλαμβάνει φορτηγό του Δήμου.

Διευκρινίζεται ότι απαγορεύεται ρητά η απόθεση απορριμμάτων στον συγκεκριμένο χώρο.

Στην τελετή μίλησαν ο Πρόεδρος του χωριού Γεωρ. Κορώνης και ο Δήμαρχος Φάνης Στάθης, ενώ παρευρέθησαν αρκετοί κάτοικοι του χωριού.

Ο Ελληνόπυργος είναι το πρώτο χωριό του Δήμου Μουζακίου που προχώρησε στην κατασκευή Πράσινης Γωνιάς και αξίζει έπαινος στον Πρόεδρο της Κοινότητας Γ. Κορώνη και στον δημοτικό σύμβουλο Γ. Γέρμανο που με προσωπική εργασία τους, εκτέλεσαν το θαυμάσιο αυτό έργο.
Απόστολος Αίπιους

Επισκέψεις του κοινού στη "ΦΑΡΜΑ ΓΡΑΛΙΣΤΑ"

Δεκαοκτώ επισκέπτες από Καρδίτσα, Αθήνα και τέσσερις από Γερμανία (οι οποίοι παραθερίζουν στη Θεσσαλία) φιλοξένησε η Φάρμα Γράλιστα, που βρίσκεται σε υψόμετρο 545 μέτρων

Ο θεσμός αυτός έχει ως στόχο την επανασύνδεση με τη φύση και τους αγρότες που παράγουν την τροφή και κατά τη διάρκεια του περασμένου σαββατοκυριακού οι επισκέπτες της Φάρμας ξεναγήθηκαν από τον υπεύθυνο της

Φάρμας, Θανάση Παπουτσή, στους χώρους του αγροκτήματος, έλαβαν μέρος σε εργαστήρια και αγόρασαν (όσοι ήθελαν) προϊόντα που καλλιεργούνται και παράγονται τοπικά. οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να αρμέξουν τις αίγες Σκοπέθου, να προχωρήσουν στη διαδικασία της τυροκόμησης, να βοσκήσουν ζώα, να φάνε στη φύση, ενώ στο τέλος τους προσφέρθηκε αφέψημα, με βότανα που παράγει η Φάρμα (τσάι, χαμομήλι, μέντα).

Εξαιρετικές χειρονομίες της κ. Λέλας Στεφ. Μακρή

Με την ευκαιρία της εκδήλωσης για τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821, η οποία έγινε στην Σπηλιά του Λώλου βρέθηκε στο χωριό η κ. Λέλα χήρα Στεφάνου Γ. Μακρή με όλη την οικογένειά της.

Την Κυριακή 25-7-2021 η οικογένεια του αείμνηστου στρατηγού και Αρχηγού της ΕΛΑΣ Στέφανου Γ. Μακρή, τέλεσε στον Ι.Ν. Αγίας Παρασκευής μνημόσυνο στην μνήμη του, στο οποίο παρευρέθη μεγάλος αριθμός Ελληνοπυργίων.

Ο αείμνηστος Στέφανος Γ. Μακρής αγαπούσε βαθιά το χωριό όπου πρωτοείδε το φως της ζωής, καθώς και όλους τους Ελληνοπυργίους.

Διέτελεσε από την σύστασή του Ιδρύματος ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΖΗΓΡΑ μέχρι την ημέρα που έφυγε απ' την ζωή, Πρόεδρός του

και επιτέλεσε σημαντικό έργο.

Όσοι τον εγνώριζαν και έτυχε να συνεργαστούν μαζί του, θυμούνται πάντα την μεγάλη αγάπη του για το χωριό, αλληλα και την καλοσύνη, ηρεμία και πραότητα του χαρακτήρος του.

Η κ. Λέλα Μακρή στη μνήμη του συζύγου της διέθεσε το ποσό των €500 στον Πολιτιστικό Σύλλογο Ελληνοπύργου, το ποσό των €500 υπέρ της εφημερίδας ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΣ και το ποσό των €1000 για εργασίες συντήρησης του Ξενώνα του χωριού.

Τα Διοικητικά Συμβούλια του Ιδρύματος και των Συλλόγων Ελληνοπύργου και Λάρισας, ευχαριστούν θερμά την κ. Λέλα Στ. Μακρή για τις ευγενείς χειρονομίες της, που έρχονται σε συνέχεια προηγουμένων που έγιναν στο πρόσφατο παρελθόν.

Μικρές Αγγελίες

Πωλείται οικία στον Ελληνοπύργο με δύο υπνοδωμάτια και λοιπούς βοηθητικούς χώρους. Για περισσότερες πληροφορίες: κ. Ιωάννης Αίπιους, τηλ. 2410 43155, Βόλος.

Πωλείται αγρός ποτιστικός με δική του πομώνα, στην περιοχή Ζωγραφίας Ελληνοπύργου, θέση Μπράχου, εκτάσεως 7582 τ.μ (τεμάχιο αναδασμού Ελληνοπύργου Νο 128) Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 6995520857

Πωλείται αγρόκτημα 4261 τ.μ στην αγροτική περιφέρεια Ελληνοπύργου θέση "Μπράχου" Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 6974537918 και 210 3471957.

Πωλείται οικία στο κέντρο του Ελληνοπύργου 80 τ.μ και 80 τ.μ μαγαζί στο ισόγειο. Κατοικήσιμη και σε άριστη κατάσταση. Τηλ. 6973962011

Πωλείται οικία στο κέντρο του Ελληνοπύργου δυναμην να κατοικήθει άμεσα χωρίς ιδιαίτερες επισκευές τηλ. 6948831346.

Πωλείται διώροφη οικοδομή στην περιοχή Αγίου Δημητρίου 190 τ.μ σε οικόπεδο 373 τ.μ. Για περισσότερες πληροφορίες τηλ. 6948944797, 2410623513, 2410 623514.

Πωλείται διώροφη λιθόκτιστη παραδοσιακή οικία στο κέντρο του χωριού. Για περισσότερες πληροφορίες: Ταξίαρχης Μακρής τηλ. 6951136405.

Πωλείται αγρός 17 στρεμμάτων στη θέση "Μπράχου". Οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με τον ιδιοκτήτη στο τηλέφωνο: 698425971

Ενημερώνουμε του χωριανούς μας ότι οι Μικρές Αγγελίες είναι δωρεάν

Εσπερινός στο παρεκκλήσιο του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού

Έγινε στο παρεκκλήσιο του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού την Δευτέρα 23-8-2021, ο Εσπερινός της εορτής του Αγίου.

Τον Εσπερινό τέλεσαν οι ιερείς π. Ιωάννης Διάκος (Αρχιερατικός Επίτροπος Ιθώμης), ο π. Ευκλείδης Τζέλλης και ο συγχωριανός μας ιερέας π. Βασίλειος Καπέλλης.

Τελέσθηκε επίσης και αρτοκλασία, οι ιερείς δε ευλόγησαν τους άρτους, τον οίνο και το έλαιο που προσφέρθηκαν

από τους οργανωτές.

Τον Εσπερινό παρακολούθησε σε κλίμα βαθιάς κατανύξης, μεγάλος αριθμός πιστών, μέσα στο υπέροχο τοπίο που βρίσκεται ο ναός, στο πανέμορφο Αυγοσιτάτικο δειλινό της ημέρας εκείνης. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους όσους εργάστηκαν με θέληση και διάθεση, για τον καθαρισμό του χώρου και τον πανέμορφο στολισμό του ναού και ειδικότερα στον πρόεδρο Γ. Κορώνη, στον δημοτικό σύμβουλο Γ. Γέρμανο και στις

κυρίες Ρούλα Γκίκα, Στέλλα Βούρδα, Ελένη Μπούγια, Αικατερίνη Βλήτσιου και Αντωνία Ζάχου.

Απόστολος Αίπιους

ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ (δια ζώσης)

Ακτύπη Βιολέττα10€
Αλπούς Β. Γεώργιος10€
Βασιλείου Αθανάσιος20€
Βούρδα Μαρίνα10€
Βούρδα Στέλλα10€
Γέρμανος Απόστολος10€
Γεωργούλας Γ. Δημήτριος10€
Γεωργούλας Δ. Γεώργιος10€
Γεωργούλας Δημήτριος10€
Γεωργούλας Ηλίας20€
Γιαβρουδέλης Χαράλαμπος10€
Γώγος Γ. Αθανάσιος10€
Γώγος Ι. Γεώργιος10€
Γώγου Βασιλική20€
Ζάχος Θ. Δημήτριος10€
Καλαντζή Αικατερίνη10€
Καρανάσιος Αντώνιος10€
Καρανάσιος Κ. Αθανάσιος10€
Καρατάλος Γεώργιος20€
Κορλός Βασίλειος10€
Κορλός Βύρων10€
Κορλός Γεώργιος10€
Κορλός Χρυσόστομος10€

Κορώνη Καίτη10€
Κουτσόγκουλος Δημήτριος10€
Κουτσόγκουλος Κωνσταντίνος10€
Κουτσόγκουλου Άννα20€
Κωλέττας Νικόλαος10€
Λαγός Απόστολος10€
Λαγός Γρηγόρης10€
Λαγός Ιωάννης10€
Μάκκα Ελένη10€
Μακρή Στ. Βασιλική10€
Μακρή Στ. Λούλα10€
Μακρή Στυλιανή300€
Μακρής Κ. Αθανάσιος10€
Μακρής Αθανάσιος10€
Μακρής Γεώργιος10€
Μηνίτσιος Δ. Θωμάς10€
Μηνίτσιος Λουκάς10€
Μηνίτσιου Η. Ρίτσα10€
Μπίρος Χρίστος10€
Οικονόμου Μακρινάσιου Ελένη15€
Παναγοπούλου Χαρούλα20€
Σιούφας Παύλος400€
Σταμούλης Χ. Γεώργιος10€

Σύρμου Ελένη10€
Τέγου Αναστασία100€
Τέγου Παπασπυριδάκου Αναστασία10€
Τουλιάς Ανδρέας10€
Φαρασλή Ειρήνη10€
Φαρασλή Ν. Σοφία10€
Φαρασλής Ι. Κων/νος10€

Οι παραπάνω συνδρομές δόθηκαν δια ζώσης.

Θα ακολουθήσει, σε επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας, κατάλογος των συνδρομητών που έστειλαν τη συνδρομή τους με κατάθεση μέσω τραπεζής.

Η κ. Αναστασία Θ. Τέγου, στις 5-8-21, κατέθεσε το ποσό των 50 €, εις μνήμην της αδελφής της Ολυμπίας, καθώς και το ποσό των 50 €, εις μνήμην των θείων της Γώγου Ιωάννη, Ανδρέα Ανδρέου, Ιωάννας Ανδρέου, Ηρώς Ανδρέου, Περικλή Ανδρέου, Κων/νου Ανδρέου και Χαριλάου Ανδρέου.

200 χρόνια από την Ελληνική

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Ο Πρόεδρος Γ. Κορώνης

σπίτι του Αντωνίου Μνήσιου), τα «ταμπούρια» στον Άγιο Αθανάσιο και, βέβαια, η περβόλητη «σπηλιά του Λώλου», η σπηλιά που χρησιμοποιούσε ο Καραϊσκάκης ως καταφύγιο στα παιδικά και εφηβικά του χρόνια.

Εδώ λοιπόν, σ' αυτή τη σπηλιά, μαζευτήκαμε να γιορτάσουμε τα 200 χρόνια από την επανάσταση του '21. Μια επέτειος λοιπόν; Τι σημαίνει όμως επέτειος και μάλιστα αυτή η συγκεκριμένη;

Αυτή η επέτειος μας καλεί να ψηλαφίσουμε και πάλι το παρελθόν. Δεν μας καλεί σε νοσταλγική αναπόληση των γεγονότων του τότε. Καλούμαστε, μέσα από τις αγωνίες και τις αναζητήσεις του τώρα, να αναδείξουμε στοιχεία που δεν είχαμε μέχρι τώρα αξιοποιήσει, ώστε να προσπαθήσουμε να δώσουμε απαντήσεις στα σύγχρονα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε. Έτσι, θα μπορούμε να ατενίσουμε το μέλλον με σχεδιασμό, με ελπίδα, με όραμα.

Η Ελληνική Επανάσταση του '21 είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο στη μακρά πορεία της ιστορίας μας. Πήγασε από την δίψα για ελευθερία που διατήρησε άσβεστη την ελπίδα. Ελπίδα ποτισμένη με το αίμα των νεομαρτύρων αλλά και με το αίμα των πρώιμων επαναστατών του 16ου και 17ου αι., με το αίμα του Αγίου Σεραφείμ και του Διονυσίου Β' Λαρίσης και Τρίκκης. Διατηρήθηκε αυτή η ελπίδα και μέσα από τα διδάγματα και τις περιπέθειες του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού αλλά και με την φλόγα των κηρυγμάτων και τον μαρτυρικό θάνατο του Ρήγα του Βελεστινλή και των συνεργατών του. Η ελπίδα και το όραμα της ελευθερίας χρειάστηκε όμως και την οργανωτικότητα της Φιλικής εταιρείας που λειτούργησε ως εργαστήριο για να ανοίξει το δρόμο προς την Επανάσταση. Η καθοριστική συμβολή της Φιλικής εταιρείας, με επικεφαλής τον Αλέξανδρο Υψηλάντη και η δράση των ηρώων, του Κολλοκοτρώνη και του Καραϊσκάκη, του Παπαφλέσσα και του Διάκου, του Κανάρη και του Μιαούλη, του Αδρούτσου, του Μακρυγιάννη και άλλων πολλών, η προσφορά της ναυτοσύνης, και των σπουδαίων γυναικών, της Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας και της Μαντώς Μαυρογένους, δεν είναι απλώς αφηγήσεις που υψώνουν την περηφάνεια του λαού μας. Είναι η ευκαιρία μας να αναζητήσουμε, πίσω από τα γεγονότα και τα πρόσωπα, αλήθειες. Ευκαιρία για αναστοχασμό.

Ποιες διαπιστώσεις θα κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενιές ως πολυτίμες παρακαταθήκες;

Πρώτη παρακαταθήκη, δηλαδή πολύτιμη κληρονομιά: Από τις επιμέρους κοινότητες στην εθνική ενοποίηση.

Το '21 αποτελεί το πρώτο επιτυχημένο εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα στον παλαιό

Ο πρ. Αντιπρόεδρος της Βουλής Γ. Καλιαντζής

κόσμο της Ευρώπης κατά τον 19ο αιώνα. Για πρώτη φορά αναγνωρίζεται το ελληνικό κράτος ως ανεξάρτητο έθνος (πρωτόκολλο του Λονδίνου, Φεβρουάριος 1830). Από τότε, οι παρόμοιες αναγνωρίσεις καινούργιων εθνών-κρατών διαδέχονται η μία την άλλη: του Βελγίου το 1831, της Ιταλίας και της Γερμανίας το 1871, των υπόλοιπων βαλκανικών κρατών από το 1878 έως το 1913, της Τουρκίας το 1923.

Το ότι δόθηκε στον αγώνα ο χαρακτήρας της διεκδίκησης της εθνικής ανεξαρτησίας το διαπιστώνουμε και στα λεγόμενα του Κολλοκοτρώνη ο οποίος πολύ καθαρά το διατυπώνει καθώς σταδιακά λειτούργησε η συνειδητοποίηση σε όλους τους αγωνιζόμενους Έλληνες ότι έτσι θα νομιμοποιήσουν τον Αγώνα τους στα μάτια των Μεγάλων Δυνάμεων.

Και με τα λόγια του Κολλοκοτρώνη: «Η επανάσταση, η δική μας δεν ομοιάζει με καμμιά απόσπαις γίνονται την σήμερα στην Ευρώπη. Της Ευρώπης οι επαναστάσεις εναντίον των διοικήσεων των είναι εμφύλιος πόλεμος. Ο δικός μας πόλεμος ήταν έθνος με άλλο έθνος,....»...

Μελετώντας την ιστορία, έχει ενδιαφέρον το πώς διευρύνεται η έννοια της πατρίδας και πώς περνάμε από την αντίληψη της κοινότητας στην έννοια του έθνους και στην εθνική ενοποίηση.

Ο λαός μας επιβιώνει κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας γιατί διατηρεί το πρόνομιό της αυτοδιοίκησης σε κοινοτικό επίπεδο. «Των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλοιους γαλαξίες...». Έτσι στην αρχή του Αγώνα οι περισσότεροι θεωρούν «πατρίδα» το χωριό τους. Η ανάγκη της επιβίωσης οριοθετεί τον κύκλο των «δικών» σε συγγενείς και σε φαρτίες. Το όριο της κοινότητας παρέχει ασφάλεια και σιγουριά. Σταδιακά, όμως, με τις καταστροφές και τις διώξεις, αρχίζουν να αντιλαμβάνονται ότι η πατρίδα χωράει όσους μοιράζονται την ίδια μοίρα απέναντι στους Οθωμανούς. Οι σφαγές λειτούργουν ως δεσμός εθνικής ταυτότητας του ελληνικού έθνους.

Δεύτερη παρακαταθήκη: Η εθνική μας ταυτότητα.

Τι μας κράτησε γερά στη θέση μας και δεν απομοιωθήκαμε από τους κατακτητές μας τέσσερις ολόκληρους αιώνες; Στη μακρά ιστορία μας, δεν χάσαμε ποτέ την κεντρική μας ταυτότητα, το μεδούλι της ύπαρξής μας, το θεμέλιο λίθο μας. Ποια τα στοιχεία αυτής της ταυτότητας;

Πρώτο στοιχείο η γλώσσα μας, δεύτερο, η ορθόδοξη πίστη μας, και τρίτο, η επίγνωση της καταγωγής μας.

1. Η γλώσσα η ελληνική. Η γλωσσική ομοιογένεια είναι το πιο ισχυρό δομικό στοιχείο κάθε έθνους. Είναι ο κύριος δεσμός του με το παρελθόν. Η γλώσσα μας, με τα θαυμάσια χαρακτηριστικά πλούτου και διάρκειας, συνέχισε ζωντανή κατά την Τουρκοκρατία παρά τις τοπικές διαλέκτους και παρά τα δάνεια από την τουρκική ή τις γλώσσες των γειτόνων. Διατηρούσε την

Η κ. Βάσω Γώγου

ισχύ της και συνέχιζε να δίνει σχήμα και μορφή στη σκέψη και στο λόγο. Στην ουσία, συνιστούσε τρόπο ύπαρξης.

2. Η ορθόδοξη χριστιανική πίστη έθετε ανυπέρβλητα όρια μεταξύ των υπόδουλων και των κυριών τους. Ήταν διακριτή η διαφορά: Οι κατακτητές ήταν μουσουλμάνοι. Οι υποτέλεις ήταν χριστιανοί ορθόδοξοι. Επειδή η Οθωμανική αυτοκρατορία ήταν θεοκρατική, χώριζε τους υπηκόους της ανάλογα με το θρήσκευμα. Η χριστιανική πίστη, λοιπόν, αποτελούσε θεμελιακό στοιχείο της ταυτότητάς μας. Δεν πρόκειται απλά για μια θρησκευτική διαφοροποίηση. Κυρίως, η πίστη συνιστά έναν άλλο τρόπο ζωής. Κι αυτό, γιατί θεμελιακό στοιχείο της ορθόδοξης πίστης είναι η Ανάσταση του Χριστού. Η πίστη δηλαδή ότι δεν έχει ο πόνος και ο θάνατος την τελευταία λέξη, αφού ο Χριστός, η όντως Ζωή, νίκησε το Θάνατο. Η βεβαιότητα ότι, μετά το σκοτάδι της αδικίας και του πόνου, έρχεται το φως της δικαιοσύνης και της ελευθερίας. Ο Θεός της Αγάπης και της Δικαιοσύνης στέκεται δίπλα στον αδικημένο και κατατρεγμένο λαό και ευλογεί κάθε δίκαιο αγώνα που προασπίζεται το ύψιστο αγαθό, την ελευθερία.

3. Η επίγνωση της καταγωγής από ένδοξους και ελεύθερους προγόνους. Το ένδοξο παρελθόν δημιουργούσε αίσθηση υπεροχής στους υπόδουλους Έλληνες.

Με τα λόγια του Κολλοκοτρώνη προς τους νέους στην ομιλία του στην Πνύκα, το 1838 :

«Εἰς τον τόπον, τον οποίον κατοικοῦμε, εκατοικοῦσαν οἱ παλαιοὶ Ἕλληνας, ἀπὸ τους οποίους και ημεῖς καταγόμεθα και ελάβαμε το ὄνομα τοῦτο(…) ... ἔβλεπε ποίους εἶχαμε προγόνους, τι ἔκαμεν ο Θεμιστοκλῆς, ο Ἀριστείδης και ἄλλοι πολλοὶ παλαιοὶ μας και εβλήσαμε και εἰς ποίαν κατάστασιν εἰσκόμεθα τότε. Ὅθεν μας ἤλθεν εἰς το να τους μιμηθούμε και να γίνουμε ευτυχέστεροι».

Τα λόγια του φανερώνουν ότι, στα 400 χρόνια της σκλαβιάς, ο Ελληνισμός δεν ήταν ιστορικά νεκρός. Είχε επίγνωση της ιστορικής του κληρονομιάς μέσω της παιδείας που συνέχιζε να καθλιεργείται, είτε από την Εκκλησία, είτε από τους λόγιους του Ελληνικού Διαφωτισμού και την οικονομική στήριξη των Ελληνικών παροικιών της διασποράς. Αυτή η επίγνωση της καταγωγής και συνέχειας συνέβαλε να δημιουργείται και να παράγεται πολιτισμός. Τέχνη, εκκλησιαστική και κοσμική, ποίηση, μουσική, ζωγραφική και αρχιτεκτονική... Και μόνο τους χορούς ή τις φορεσιές των προγόνων μας να μελετήσουμε, καταλαβαίνουμε την υψηλή αισθητική τους και τις αξίες ή τους συμβολισμούς που μετέφεραν στην καθημερινότητά τους, κρατώντας ζωντανή την ταυτότητά τους, παρά την υποτέλεια και παρά τη μεγάλη φτώχεια τους.

Τρίτη παρακαταθήκη: Οι ήρωες του 21 στέκουν πάντα στο εικονοστάσι της ιστορίας μας.

Τι σημαίνει για εμάς τους Έλληνες

Ο τραγουδιστής Δημήτρης Γιδοάνης

«ήρωας»; Είναι ο ανίκητος σούπερμαν, ένας υπεράνθρωπος, που πάντα βγαίνει νικητής σε κάθε αγώνα; Όχι ο ήρωας του 21 δεν είναι πάντα ο νικητής. Μπορεί να είναι και ο ηττημένος. Είναι ο άνθρωπος που αντιστέκεται στην απόγνωση και εξεγείρεται εναντίον της σκλαβιάς. Με τις νίκες ή τα παθήματά του ο ήρωας γίνεται ζωντανό παράδειγμα για τον λαό και τους συντρόφους του.

«Ηρωας όμως εν τέλει είναι αυτός που, ενώ έχει εκπαιδευτεί να επιβιώνει σε συνθήκες σκλαβιάς, όπως οι κλέφτες ή οι αρματολοί, βάζει, εν τέλει, πάνω από το προσωπικό συμφέρον και την ίδια του τη ζωή, το συμφέρον της πατρίδας κι επιλέγει το δρόμο της θυσίας. Το «ελευθερία ή θάνατος», βασικό σύνθημα των πρώων του '21, γίνεται συνεχώς πράξη, καθώς οι άνθρωποι αυτοί έχουν αναλάβει να υπηρετήσουν ένα μεγάλο όραμα και έναν ιερό σκοπό. Η θυσία της ζωής τους χάριν της πατρίδας, τους εξυψώνει και τους εξαισιάζει.

Τέταρτη παρακαταθήκη: Ακόμη και τις ήττες μας τις μετασχημάτισαμε σε θετική διεργασία.

Δεν είναι πάντα νικηφόρος ο αγώνας. Είχαμε και πολλές ήττες: Η σφαγή της Χίου, της Νάουσας και της Κάσου, η μάχη του Πέτα, ο θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη, η καταστροφή των Ψαρών, το Μανιάκι, και βέβαια το Μεσολόγγι με τη μεγαλειώδη έξοδό του, κάποιες από αυτές. Κι όμως, οι ήττες μας αποδείχθηκαν πολυτίμες για τη συνέχεια του Αγώνα. Οι ήττες αυτές, μέσα από την τραγικότητά τους, συνέβαλαν στη διαμόρφωση της πατριωτικής συνείδησης των εξεγερμένων Ελλήνων ενισχύοντας το πείσμα και το φρόνημά τους.

Επίσης, οι καταστροφές και οι σφαγές είχαν καταλυτική επίδραση στο κίνημα του φιλελληνισμού καθώς ενίσχυσαν το κύμα συμπαράστασης στην Ευρώπη και στην Αμερική. Οι φιλέλληνες μας αγάπησαν και μας πόνησαν ακόμη περισσότερο μέσα από τη δυστυχία μας.

Πέμπτη παρακαταθήκη: Ο αγώνας άφησε στο σώμα του έθνους μας και πολλά τραύματα

Τραύμα οι εμφύλιες διαμάχες. Τραύμα η δολοφονία του Καποδίστρια. Τραύμα και η κακή διαχείριση των δανείων που επίσης μας ταλάνισαν. Τραύματα που πίσω τους κρύβεται η δίψα για την εξουσία και την ισχύ, τραύματα που φανερώνουν μικρότητα και κοντόφθαλμη αντίληψη και όχι μόνο...

Μια πρώτη αντίδρασή μας ήταν να κρύψουμε τα τραύματά μας, να μην μιλήσουμε γι' αυτά. Η ψυχολογική μας άμυνα και οι ανάγκες των προηγούμενων αιώνων δεν επέτρεπαν να τα ψηλαφίσουμε. Οι αφηγήσεις μας περιλάμβαναν μόνον τα ηρωικά κατορθώματα. Ήταν η ανάγκη μας για να σταθούμε στα πόδια μας ως έθνος γιατί τα δεινά δεν έλειψαν και στη συνέχεια. Ωστόσο, αν δεν τα αγγίξουμε αυτά τα τραύματα, αν δεν τα δούμε στο φως της ημέρας, με νηφαλιότητα

Επανάσταση του 1821

και ειλικρίνεια, δεν θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε. «Η μνήμη όπου και να την αγγίξεις πονεί» μας λέει ο Γ. Σεφέρης. Χρειάζεται, λοιπόν, να αφηγηθούμε με τόλη τις οδύνες μας και να κατανοήσουμε τις αποτυχίες μας. Και με τα λόγια του Οδυσσέα Ελύτη: «Βαθιά στο χώμα και βαθιά στο σώμα μου θα πάω να βρω ποιος είμαι. Τι δίνω, τι μου δίνουν και περισεύει το άδικο».

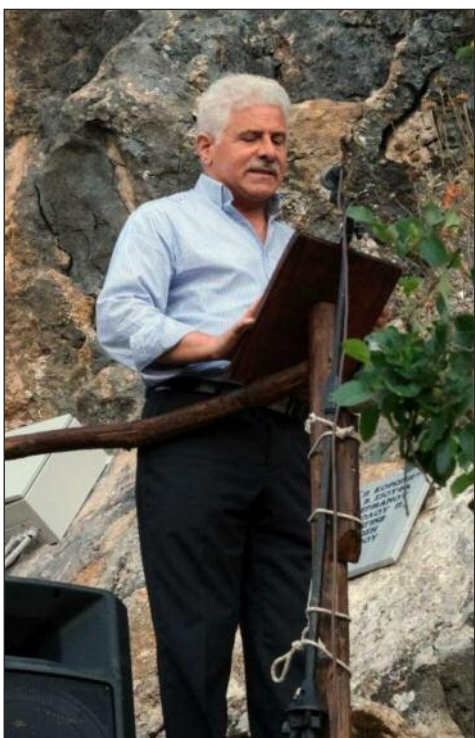
Για να μην περισσεύει λοιπόν το άδικο και να μην μας καθορίζουν τα όσα άσχημα έγιναν στο παρελθόν, σε ποιες κατανοήσεις θα προχωρήσουμε για να αλληλώσουμε την οπτική μας, να βγούμε από τις πολώσεις, να θεραπεύσουμε το κακό;

Τι μας φανερώνει για το σήμερα η Επανάσταση του 21; Μόνον ομονοώντας και συμφωνώντας στις στοιχειώδεις μας ανάγκες μπορούμε να συμπορευτούμε και να παλέψουμε για κοινό καλό. Η κοινή σωτηρία ασχίζει επιδίωξή μας γιατί κανείς δεν σώζεται μόνος. Η έλλειψη κοινού στόχου φέρνει διχασμούς. Ποιους στόχους θα θέσουμε σε προτεραιότητα; Ποιες αξίες ζωής θα υπηρετούν αυτοί οι στόχοι; Και ακόμη: Ζητούμενο παραμένει η διαρκής αναζήτηση και η εξεύρεση τρόπων να συνυπάρχουμε δημιουργικά. Συνύπαρξη και συνεργασία μπορούν να κάνουν αυτόν τον πολεμένο τόπο απλόχωρο σαν μια μεγάλη αγκαλιά. Ευθύνη μας όλα τούτα...

Κλείνοντας ασ ακούσουμε τον στρατηγό Μακρυγιάννη:

«Τούτην την πατρίδα την έχομεν όλοι μαζί, και σοφοί και αμαθείς, και στρατιωτικοί και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι. Όσοι αγωνιστήκαμεν, αναλόγως ο καθείς, έχομεν να ζήσωμεν εδώ. Το λοιπόν δουλέψαμε όλοι μαζί, για να την φυλάξομεν και όλοι μαζί. Και εις το εξής να μάθωμεν γνώση, αν θέλωμεν να φικιάσωμεν χωριόν, να ζήσωμεν όλοι μαζί».

Δημήτριος Νάκος: Η Ζωή του Γ. Καραϊσκάκη στον Ελληνόπυργο

Κυρίες και Κύριοι,

Αισθάνομαι ιδιαίτερη την τιμή να μιλήσω, έστω επιγραμματικά, για τη μεγάλη μορφή της Ελληνικής Επανάστασης, τον Γ. Καραϊσκάκη, αλλά και έντονη τη συγκίνηση, γιατί ο ιερός αυτός χώρος στέγασε και προστάτησε στα νεανικά του χρόνια τον μετέπειτα αρχιστράτηγο της Ρούμελης, τον Αχιλλέα της Ρωμιοσύνης, όπως τον αποκάλεσε ο εθνικός μας ποιητής στα δεκαετήσια του. Ευχαριστώ πολύ τους διοργανωτές και θα προσπαθήσω στο λίγο χρόνο να αναπτύξω γιατί βρισκόμαστε εδώ σήμερα.

Είμαστε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Τα Άγραφα ήδη από την εποχή του Μουράτ

Β' είναι αρματολικά και ήδη από το 1525 είναι αυτόνομα.

Δεν θα αναφερθούμε στο σύνολο της διαδρομής του Καραϊσκάκη, αλλά μόνο στα πρώτα χρόνια της πολυτάραχης ζωής του, που στην ουσία διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα και την προσωπικότητα του εθνικού μας ήρωα, για τον οποίο όλες οι μετέπειτα γενιές, μεταξύ των οποίων και η δική μας, υποκλίνονται και αισθάνονται υπερήφανες. Για όλους τους Καρδιτσιώτες και ειδικότερα τους συντοπίτες του γύρω από την γενέτειρά του το Μαυρομάτι, αλλά και όλες τις πηγαίες των Αγράφων που περπάτησε και έδρασε, αποτελεί σημείο αναφοράς για την εξυπνάδα, την ανδρεία, τη γενναιότητα και την αυτοθυσία του για την πατρίδα. Άραγε είναι τυχαίο ότι στις ίδιες πηγαίες των Αγράφων, με τον Καραϊσκάκη ως πρότυπο, ανδρώθηκαν προσωπικότητες, όπως ο Ναυαγώστης του Έθνους και μετέπειτα Πρωθυπουργός Ν. Πλαστήρας και μαζί του, ο πρωταγωνιστής του Αλή Βεράν Ι. Κωτούλης;

Επιβάλλεται, στη μνήμη σημαντικών προσωπικοτήτων να ξεδιπλώνουμε και να αναδεικνύουμε κάθε σταθμό της ζωής τους. Και η ζωή του Καραϊσκάκη έχει πολλούς και σημαντικούς σταθμούς, από το Μαυρομάτι που γεννήθηκε ως τη Γράλιστα, τα Άγραφα και τα Τζουμέρκα, το Βάλτο και το Μεσολόγγι, τα Γιάννενα και την Αράχωβα, τα Επτάνησα και το Φάληρο.

Αυτή λοιπόν η σπηλιά, σύμφωνα με τις γραπτές αναφορές, αλλά και την παράδοση που διασώθηκε, είναι συνδεδεμένη με την παιδική ηλικία του ήρωα μας.

Το 1782, γεννιέται ο Καραϊσκάκης, στη σπηλιά πάνω από το Μαυρομάτι και μέχρι το θάνατό του ήταν γνωστός με το όνομα "Ο γιος της Καλογριάς", μοιλονότι η μητέρα του, Ζωή Ντιμισκή, από την Άρτα, δεν ήταν καλόγρια, αλλά καντηλιανάφτισσα στο Μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου. Δεν θα ασχοληθούμε με τον πατέρα του, ούτε θα επεκταθούμε σε άλλες πτυχές της ζωής του. Άλλωστε πρόσφατα, πραγματοποιήθηκε στην έδρα του Δήμου μας το Μουζάκι, το μεγαλύτερο ίσως μέχρι σήμερα συνέδριο με θέμα τον Γ. Καραϊσκάκη, στο οποίο καταξιωμένοι εισηγητές ανέπτυξαν και ανέλυσαν τα πάντα. Γι' αυτό, αξίζουν συγχαρητήρια τόσο στη Δημοτική Αρχή, όσο και στην Ένωση Πολιτιστικών Συλλόγων Καρδίτσας.

Την μεταστάθμευση και εγκατάσταση του στη Γράλιστα, με ταυτόχρονη αναφορά και εδώ, στη σπηλιά του Λώλου, την βρίσκουμε σε πολλές πηγές. Ενδεικτικά και για οικονομία χρόνου, θα αναφέρουμε τους Γ. Βλαχογιάννη (με αφηγητές τον παπα-Χαράλαμπο Πασιαλή, φωτισμένο εκκλησιαστικό λειτουργό και τον Αργιθεάτη Περ. Αλεξανδρή, εξαιρετο ανώτατο δικαστή), Δ. Φωτιάδη, Άννα Παπαρούπα - Ντόβα, Στ. Σωτηρίου Γ. Καλλιώρα, Κ. Ακριβο, Λ. Γρι-

βέλλα, Ν. Βέν, Γ. Δημάκη, παπα-Βασίλη Σιούφα, Ι. Γώγο...

Φαίνεται πως το είχε η μοίρα εκείνου του «παιδιού» τότε, μέσα σε σπηλιά να δει το πρώτο φως του ήλιου, αλλά και στα νεανικά του χρόνια να έχει σαν καταφύγιο μια άλλη σπηλιά, τη σπηλιά του Λώλου, για την οποία είμαστε εδώ να τη γνωρίσουμε και να την αναδείξουμε, επειδή είχε το προνόμιο να στεγάσει τον μετέπειτα εθνικό μας ήρωα.

Σύμφωνα με τους ιστορικούς, και τους βιογράφους του, ο Καραϊσκάκης, σε ηλικία οκτώ ετών, έχασε την μητέρα του, τον μόνο άνθρωπο που του φέρνονταν ανθρώπινα. Και τούτο είναι πολύ εύκολο να το κατανοήσουμε γιατί μπορούμε να σκεφτούμε τη θέση μιας τότε ανύπαντρης γυναίκας που έφερε στον κόσμο ένα εξώγαμο, αλλά και τη ζωή ενός μουλίκου ανάμεσα στα άλλα παιδιά της ηλικίας του. Βλέπετε, αυτό που σήμερα αποκαλούμε «μουλίκ» δυστυχώς υπήρχε και τότε και μάλιστα σε πιο έντονο βαθμό και για διάφορους λόγους.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα, οι συνομήλικοί του τον αποκαλούσαν μισταρδο και μούλο, συμμαχούσαν εναντίον του, είτε είχαν δίκιο, είτε όχι, φορτώνοντας του όλα τα κρίματα και τις αδικίες. Μην έχοντας που να ακουμπήσει, είτε το δίκιο του να βρει, είτε λίγη συμπόνοια σαν παιδί, αναζήτησε καταφύγιο. Και το βρήκε στο χώρο που σήμερα βρισκόμαστε, στη σπηλιά του Λώλου. Αν με τη φαντασία μας γυρίσουμε δύο αιώνες πίσω, μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε, ότι ο χώρος αυτός δεν ήταν εύκολα προσβάσιμος. Ήταν όμως ιδανικός για κρησφύγετο ενός παιδιού, όντας κοντά στον πλούσιο κάμπο και, ταυτόχρονα, δίπλα σε οικισμό ώστε να αισθάνεται ότι βρίσκεται και κοντά σε ανθρώπους που θα μπορούσε να προσεγγίσει και να βρει και συνομήλικους.

Άνθρωπος με αυτοπεποίθηση, ευστροφία, ετοιμότητα, θάρρος και αποφασιστικότητα, συνειδητά, πλέον, αποφάσισε να κάνει κρεβάτι το χωμάτινο δάπεδο της σπηλιάς, έχοντας για σκεπάσματα φτέρες ή κληριά δέντρων και κλέβοντας όπου εύρισκε για να ζήσει.

Όπως πολύ γλαφυρά γράφει ο Κ. Ακριβός στο βιβλίο του «Πότε διάβολος πότε Άγγελος», «η ζωή του δεν ήταν όπως των άλλων ανθρώπων. Οι γερακαετοί, το διπλοσάινα, οι λύκοι, οι χιονοψάλτες, τα βραχοκικήνεζα, οι πετροκότσυφες, οι λαφιάτες, οι κούκοι και τα απρόνια ήταν οι πιο κοντινοί συγγενείς του, καθώς όλα τα νεανικά του χρόνια τα πέρασε ροβολώντας, πότε κυνηγημένος και πότε κυνηγώντας ο ίδιος τους Τούρκους ή ομόθητους αντιπάλους πάνω στα Αγραφιώτικα βουνά.» Για το λόγο αυτό, νομίζω πως είναι περιττό να σχολιάσουμε τον τρόπο με τον οποίο εκφράζονταν λεκτικά και τις βωμολοχίες που ξεστόμιζε όταν ήθελε να υπερασπιστεί το δίκιο του,

και κυρίως όταν απευθύνονταν στους Τούρκους.

Μόνα του όπλου, η σβετλάδα και το κοφτερό του μυαλό. Ποιος να το φανταζόταν, ότι το μικρό εκείνο αλάνι θα εξελισσόταν σε Κλέφτη και Αρματολό, αργότερα σε Αρχιστράτηγο στο αρματολικά των Αγράφων και από εκεί σαν Αρχιστράτηγος του αγώνα να γράψει χρυσές σελίδες στη ιστορία του Έθνους. Υπάρχουν αναφορές σχετικές με την παιδική του ζωή, γύρω από το χωριό, μέχρι και πριν μερικά χρόνια, όπου οι μανάνδες όταν ήθελαν να μαλώσουν τα παιδιά τους έλεγαν: «Σαν τον Καραϊσκάκη θα καταντήσετε βρε!»

Όταν ήλθε στην Γράλιστα, στην αρχή τα παιδιά του χωριού τον κυνήγησαν άγρια, αλλά σιγά - σιγά συνειδητοποίησαν ότι ήταν πιο έξυπνος και πιο σβέλτος απ' αυτούς και άρχισαν να τον κάνουν παρέα. Με τον καιρό το ταλαιπωρημένο από την ζωή αλλιά νάνε-ξυπνο παιδί κατάφερε να τους επιβληθεί, να γίνει αρχηγός τους και να φτιάξουν μια ψευτοσυμμορία. Στην αρχή η ομάδα του Καραϊσκάκη ξεκίνησε με πετροπόλεμο με τα παιδιά από τα διπλανά χωριά.

Οι κλεψίες μεγάλωναν συνέχεια και η φήμη ότι η συμμορία του Καραϊσκάκη έκλεβε ζώα και ότι έκανε τον καπετάνιο, πέρασε τα σύνορα της Γράλιστας και η τοπική κοινωνία ζήτησε την βοήθεια της τούρκικης εξουσίας.

Έτσι λοιπόν, από τη Γράλιστα ξεκινούσαν και οι πρώτες ανοιχτές και νικηφόρες συγκρούσεις του Καραϊσκάκη με τα τούρκικα αποσπάσματα, τα οποία, πολλές φορές μάταια, προσπάθησαν να τον εξουδετερώσουν.

Την πρώτη του ανοιχτή σύγκρουση ο Δ. Φωτιάδης την περιγράφει ως εξής: «Σαν έμαθε ο μουλοούκμασης πως κάτι καινούργια αγκάθια φυτρώσανε στα βουνά, πήρε κάμποσους τζοχανταραίους και τράβηξε κατά τη Γράλιστα, περνώντας από την Αγία Μαρίνα και τον Αν-Θανάση, να ζώσει τα κλεφτόπουλα από παντού, να τα πιάσει ζωντανά και τότε θα βλέπανε πόσες ουρές είχε ο βούρδουλας του. Τ' αμούστακα παλληκάρια άμα τους είδανε κατά χει, πιάνουν μετερίζα στον Αν-Θανάση. Τους αφήνουν να σιμώσουν ίσαμε λίγες δρασκελιές και ο Καραϊσκάκης δίνει το πρώτο πολεμικό πρόσταγμα. «Βαράτε παλληκάρια!» Και τότε τι να δεις; Οι φοβεροί τζοχανταραίοι που περπατάγανε και έτρεμε η γης, κατρακυλούσαν τα βράχια μαζί με τις χατζάρες τους και τα καφτάνια τους. Τρεις απόμειναν σκοτωμένοι και οι άλλοι τόβαλαν στα πόδια να γλυτώσουν. Από κείνη τη μέρα τράνεψαν τα παιδαρέλια. Πήρανε όνομα σ' όλα τα γύρω μέρη και στόπισαν τα σελάχια τους με τ' άσπμο δουλεμένα άρματα των Τούρκων που ξεπάστρεψαν...»

Ο Καραϊσκάκης ήδη μετά από αυτό δεν

200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821

μπορούσε να σταθεί στη Γράλιστα και έτσι ανέβηκε πιο ψηλά στ' Άγραφα, ενώ η λαϊκή μουσα δεν θα μπορούσε να απουσιάσει από τα πρώτα κιόλας χρόνια του Καραϊσκάκη...

"Οι κλεφτές επροσκύνησαν και γίνονταν ραγιάδες, κι ένα μικρό κλεφτόπουλο δε θέλ' να προσκυνήσει. Ψηλά στην πέτρα κάθονταν, τον ταμπουρά ηλαλούσε "εγώ ραγιάς δε γίνομαι, χαράτσι δεν πληρώνω".

Το άλλο κατόρθωμά του, κατά τον Δ. Φωτιάδη, γίνθηκε πάλι στη Γράλιστα, σε βαφτίσια (δευτέρα μέρα του Πάσχα), όπου πήγαν να γλεντήσουν και να δείκτον. «Άμυαλα παιδιά ακόμα καθώς ήτανε, καταφρόνησαν τον κλέφτικο νόμο πως ποτέ δεν πρέπει να κονακιάζουν το βράδυ εκεί όπου περάσανε τη μέρα τους. Δώσανε οι τασσίδες (κατάσκοποι) είδηση στο ντερβέναγα και σε λίγο πηλάκωσε η Τουρκία και μπλοκάρισε το σπίτι του Ανδόνη... Το σπίτι αυτό, που αργότερα ήταν του Τσιούτσιου, βρίσκεται σήμερα και δεσπόζει στη δυτική πλευρά του χωριού, ανακαινισμένο με προσοχή και με σεβασμό θα έλεγα, από τον σημερινό ιδιοκτήτη Αντώνη Μηνίτσιο, απόστρατο αξιωματικό της αεροπορίας. «Τότες για πρώτη φορά άστραψε το πολεμικό δαιμόνιο του Καραϊσκάκη.

- Πάρτε, λέει στ' άλλα κλεφτόπουλα, ό,τι κάπες είναι κι' άμα ανοίξω την πόρτα να τις πετάξετε όξω όλοι με μιας...

Όπως το 'πε γίνικε. Ακούνε οι Τούρκοι ν' ανοίγει η πόρτα, μισοξεχωρίζουν μέσα στο σκοτάδι τις κάπες κι αδειάζουν πάνω τους με μιας όλα τους τα ντουφέκια. Ώσπου να τα ξαναγεμίσουν, χιμάν όξω τα κλεφτόπουλα, ζαρκάδια στα ποδάρια, ροβολάνε τον κάθφορο και γίνονται άφαντα. Μα στον Καραϊσκάκη δεν έφτασε πως γλίτωσε. Ήθελε κιόλας να ξευτελίσει τον ντερβέναγα. Οδηγεί λοιπόν απ' άλλον δρόμο τα παλικαρόπουλά του, πιάνει ένα ψήλωμα στις πλάτες των Τούρκων και τους ρίχνει από κει δυο-τρεις κοροϊδευτικές μπαταριές...

Ο Ι. Γώγος στο βιβλίο του «Μνήμες και βιώματα από το χωριό μου Ελληνόπυργος Καρδίτσας», περιγράφει ό,τι διασώθηκε από την παράδοση μέχρι των ημερών του, καταγράφοντας τη «μαρτυρία του Κ. Παναϊτάκου, όπως την διηγούνταν οι γέροντες και ιδιαίτερα ο Γιάννης Απ. Παναϊτάκος και ο Δ. (Μήτρος) Θεοδώρου Παναϊτάκος, εγγονοί του Κ. Παναϊτάκου, στενού φίλου και συμπολεμιστή του ήρωα.

«Στη σπηλιά του Λώλου, κάτω από άθλιες συνθήκες, πεινασμένος, κουρελής και ανυπόδητος έζησε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Για να χορταίνει την πείνα του έκλεβε φρούτα από τους κήπους και τα αμ-

πέλια και κάπου κάπου κανένα κοτόπουλο από τα κοτέσια του χωριού, γεγονός που ανάγκαζε τα παιδιά να τον κυνηγούν με τις πέτρες, όπου και αν τον έβλεπαν. Εκείνος όμως πάντα τους ξέφευγε, ώσπου στο τέλος κατόρθωσε να τους επιβληθεί... Κατά τον παπα-Βασίλη Σιούφα, στο βιβλίο του «Το χωριό μου ο Ελληνόπυργος», την πρώτη ομάδα σχημάτισε με τους Καραμήτρο, Γιάννη Αηλού, Γιάννη Πασιαλή, Κ. Παναϊτάκο, και τους νέους Παπαγεωργίου, Γκέκα, Κουτσιόγκουλο, Λιάνη, Ζάχο, Β. Αργύρη, Τσέλιο, Β. Λαγό, Αγ. Αγρίμη κ.ά., ενώ από το Βουνέσι ακολούθησαν οι Χ. Ψηλομήτρος, Πλαστήρας, Καφαντάρης, Σανιδάς και Γιαννακός.

Συνεχίζοντας, αναφέρει ότι ο Καραϊσκάκης διέμενε στη Γράλιστα και συγκεκριμένα στο γνωστό σπίτι του Ανδόνη, όταν ο τούρκος αξιωματικός του Φαναρίου τον έστειλε ως επικεφαλής μικρής ομάδας να εγκαταστήσει φυλάκιο στο χωριό, το οποίο και εγκατέστησε στο συγκεκριμένο σπίτι. Σύμφωνα με την περιγραφή του Παναϊτάκου, αφορμή για την γνωστή επίθεση των Τούρκων στο σπίτι ήταν το γεγονός ότι έξω από το Πύργο Ιθώμης πρόσβαλε Τούρκο αξιωματικό που πήγε για επιθεώρηση και εκείνος για εκδίκηση, επιτέθηκε κρυφά στο σπίτι όπου διέμεναν και όπως προαναφέρθηκε ξέφυγαν με το γνωστό σχέδιο διαφυγής, που κατέστρωσε ο Καραϊσκάκης.

«...Στη Γράλιστα ο Καραϊσκάκης είχε από μικρός φίλους και πολλούς γνωριμίες. Βρήκε τους παλιούς του φίλους και θυμήθηκε μαζί τους τα παλιά. Συνδέθηκε με τους πιστούς και ιδιαίτερα με τον ιερέα παπα-Δημήτρη, που ήταν καλός χριστιανός και ένθερμος πατριώτης. Ο ιερωμένος αυτός κατόρθωσε σιγά σιγά και μεθοδικά να ξυπνήσει στην ψυχή

του Καραϊσκάκη τα εθνικά και πατριωτικά του αισθήματα, να τον κάνει να μισήσει τους Τούρκους και να το θεωρεί ντροπή του που υπηρετούσε τον Αλή Πασά. Δεν άφησε όμως να φανεί το παραμικρό από τη μεταβολή που είχε συντελεστεί μέσα του, αηλιά κατόρθωσε και εκείνος με τη σειρά του να πείσει τους άνδρες του - που ήταν όλοι τους Έλληνες - να αηλιάξουν σε πρώτη ευκαιρία στρατόπεδο, χωρίς να δώσουν αφορμή στους Τούρκους να ξεσπάσουν στους Γραλιστινούς.»

Αξίζει στο σημείο αυτό της διήγησης του Ι. Γώγου, να αναφερθούμε στο βιβλίο του καθηγητή Διον. Τζάκη με τίτλο «Η μεταστροφή του Καραϊσκάκη. Από τον κλεφταρματωλό στον επαναστάτη». Και αυτό, γιατί η παραμονή του ήρωα στη Γράλιστα, τα βιώματα που είχε από το χωριό και η στενή σχέση με τους προεστούς και κυρίως με τον παπα-Δημήτρη, ίσως να έπαιξαν σημαντικό ρόλο, ώστε να ξυπνήσουν τα πατριωτικά του αισθήματα, ώστε αργότερα ξεψυχώντας να πει «η περιφρόνηση του θανάτου είναι το ανίκητο όπλο της ελευθερίας».

Σύμφωνα με την περιγραφή του Παναϊτάκου, κατά τη διαφυγή του προς την Αγία Μαρίνα και περνώντας κάτω από την Πεζούλα, οι Τούρκοι τους έβαλαν από τη θέση Ταμπούρια και σκότωσαν ένα από τα παλικάρια του.

Ο Καραϊσκάκης, αφού έθαψε τον σκοτωμένο συμπολεμιστή του, πήγε στη Βρώστιανη. Από εκεί έστειλε και πήραν 15 γίδια από το κοπάδι του Κ. Παναϊτάκου στη Γράλιστα. Όταν το έμαθε εκείνος, έγινε θηρίο. Πηγαίνει στη Βρώστιανη, βρίσκει το

Καραϊσκάκη τον βρίζει χυδαία και έρχονται στα χέρια. Εκεί λοιπόν ο Καραϊσκάκης, βλέποντας ότι έχει να κάνει με αντάξιο αντίπαλο, πετάει το γιταγάνι, γέλασε φιλικά και είπε: «Είσαι πράγματι παλληκάρη, όπως μου είπαν. Επίτηδες το 'κανα για να σε δοκιμάσω. Αν θέλεις από σήμερα είσαι φίλος μου. Από τη μέρα εκείνη ο Κ. Παναϊτάκος ακολούθησε τον Καραϊσκάκη και πολέμησε στο πλευρό του μέχρι την ημέρα του θανάτου του ήρωα. Μετά το θάνατο του Καραϊσκάκη, ο Κ. Παναϊτάκος γύρισε στο χωριό όπου έζησε μέχρι τα βαθιά γερατειά φυλάγοντας το κοπάδι και διηγούμενος συναρπαστικές ιστορίες γεμάτες ηρωισμούς και αυτοθυσίες από τη δράση του γιου της καλογριάς.

Ο Παναϊτάκος είχε άποψη και για το θάνατο του Καραϊσκάκη, για τον οποίο έλεγε ότι ήταν δολοφονία που σχεδιάστηκε από τον Άγγλο Ναύαρχο Κόχραν, γιατί ο Καραϊσκάκης δεν συμφωνούσε (όπως καταγράφεται και από τους ιστορικούς) στην κατά μέτωπο επίθεση για την κατάληψη της Ακρόπολης, που όπως αποδείχθηκε είχε δίκιο.

Αυτά είναι μερικά στοιχεία από τα νεανικά χρόνια του Καραϊσκάκη και κυρίως, εκείνα τα χρόνια που σχετίζονται με την εμφάνιση, την παραμονή και τη δράση του μέσα και γύρω από τη Γράλιστα, με την οποία, απ' ό,τι φαίνεται συνδέθηκε και ζυμώθηκε, με αφορμή και αρχή το κρησφύγετο που βρήκε εδώ στη σπηλιά του Λώλου, όπου σήμερα εμείς έχουμε την τιμή να αναδεικνύουμε με την ευκαιρία των 200 χρόνων από την επανάσταση, χάρη στις πρωτοβουλίες του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού και στο δραστήριο Πρόεδρο του Π. Σιούφα, αλλά και στις άοκνες προσπάθειες του προέδρου της Κοινότητας Γ. Κορώνη και του Δ. Συμβούλου και προέδρου της ΔΗ.Κ.Ε.ΔΗ.Μ. Γ. Γέρμανου, στους οποίους αξίζουν συχαρητήρια.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συντοπίτες, Η διατήρηση της μνήμης είναι σημαντική για την ιστορία του τόπου μας. Η ιστορία πάντα μας διδάσκει, αλλά οι ήρωες μας οδηγούν, μας δείχνουν το δρόμο!

Τιμή και δόξα στον εθνικό μας ήρωα Γ. Καραϊσκάκη!

Τιμή και δόξα στους ήρωες του 21, τους ηρωιστήρες του αγώνα, αλλά και σε όλους όσους αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Σας ευχαριστώ!

ΕΥΖΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η ζωή είναι επιλογή μας...

Πολλές είναι οι φορές που νιώθουμε πως η ζωή του άλλου είναι καλύτερη από την δική μας. Το γιατί, ίσως να μην το έχουμε σκεφτεί ποτέ. Αυτό όμως γίνεται, διότι βλέπουμε μόνο το θεαθόνο και όχι την ουσία. Και η ουσία είναι η αυτογνωσία, η αυτοβελτίωση, η αυτοπραγμάτωση. Ναι, η ζωή είναι στα χέρια μας, όταν αναλαμβάνουμε την ευθύνη των πράξεων μας και του λόγου μας. Υπάρχουν άνθρωποι που ρισκάρουν και άλλοι που ζουν εκ του ασφαλούς. Αυτοί που ρισκάρουν πιθανόν να πονέσουν, να αποτύχουν, ίσως και να χαρούν και να πετύχουν, αυτό όμως θα το μάθουν μόνο αν πράξουν την αλλαγής! Αν πιάσουμε λοιπόν την ζωή από το χέρι και αν της δείξουμε τον σωστό δρόμο για εμάς, πάντα με Θεία Φώτιση....

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Β. ΚΑΡΑΝΑΣΙΟΥ DDS, MSc, LSO
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ Α.Π.Θ.
Ειδικευθείσα στην Αισθητική και Αποκαταστατική Οδοντιατρική Εφαρμογές Laser

Μητροπόλεως 99
546 22 - Θεσσαλονίκη

T: 231 182 5105 | 6948 468 168
E: ckaranasidou@gmail.com

Τόνιοι

DESIGN AND MORE

Καποδιστρίου 2 Λάρισα, 2410 611583 - 6944 684910
www.toniategou.gr / tonia@toniategou.gr

Παπαναστασίου 78
54644 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2311 242642
Κιν.: 6955 362124
alexandroszachos1@gmail.com

Συνέντευξη του Γιώργου Ανδρέου στη Βάσω Γώγου

Συνέχεια από την 1η σελίδα

στο χωριό. Η γιαγιά Ασπασία έλειπε επειδή γεννούσε η θεία μου η Ηρώ. Πολύ συγκινητικό - ο παππούς μου έφυγε ανάμεσα στην οικογένεια της μάνας μου, οικογένεια προσφύγων από την Θράκη και την Πόλη, εκείνος, ένας Ηπειρώτης στην καταγωγή. Κανείς από τους μεγαλύτερους Ανδρέου, εγώ κι ο αδελφός μου μόνο. Αυτή η δύσκολη στιγμή σ' εκείνη την ηλικία πιστεύω πως με έδεσε με το χωριό καθοριστικά. Η Ιωάννα, η αδελφή του πατέρα μου, μια δεκαετία μετά το 1971 που έφυγε ο παππούς μου, ξεκίνησε ενέργειες αποκατάστασης του παραδοσιακού μας σπιτιού. Είχε δώσει το λόγο της στον παππού μου να αποκαταστήσει και να συντηρήσει το σπίτι και να μην αφήσει να καταστραφεί - διότι εμείς έχουμε βιώσει μια αρνητική εμπειρία στον Ελληνόπυργο: Η οικογένεια της γιαγιάς μου, οι Γερμανοπουλάιοι, είχαν δώσει στην κοινότητα ένα πάρα πολύ ωραίο σπίτι, το οποίο οι τότε άρχοντες άφησαν να γκρεμιστεί και το οικόπεδο έχει γίνει πάρκινγκ σήμερα. Φοβούμενος ο παππούς μου να μην καταλήξει έτσι και το πατρικό σπίτι των Ανδρέου, δέσμευσε τη θεία μου να κάνει τη σπουδαία προσπάθεια της αποκατάστασης. Η Ιωάννα αγάπησε βαθιά το χωριό. Με δική της προτροπή και πρόκληση ήρθα πολλές φορές στον Ελληνόπυργο τόσο ως φοιτητής όσο και (από τις αρχές του 2000 και μετά) με την ιδιότητα του μουσικού και μουσικοσυνθέτη. Έχω δώσει αρκετές συναυλίες στον Ελληνόπυργο: Με την Ελένη Τσαλιγοπούλου, τον Χρήστο Θηβαίο, δυο φορές με την Κορίνα Λεγάκη - την μια με τον πολύ καλό συνθέτη και φίλο Γιώργο Καζαντζή. Νιώθω συνδεδεμένος με το χωριό, με την γενικότερη κουλτούρα της ορεινής Ελλάδας που για μένα μεταφράζεται σε ό,τι συμβαίνει στον Ελληνόπυργο. Με θέλλουν η ομορφιά του χωριού, ο παραδοσιακός του χαρακτήρας, το γεγονός ότι γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια από τον Πολιτιστικό Σύλλογο για να παραμείνει ζωντανό, μνημείο αρχιτεκτονικής και πολιτισμού. Ας είμαι Μακεδόνας, γεννημένος στις Σέρρες. Μια πολύ συγκινητική ιστορία οδήγησε την οικογένεια των Ανδρέου στις Σέρρες. Ο παππούς μου Γεώργιος Ανδρέου, συμβολαιογράφος και υποθηκοφύλακας, βρεθήκανε λόγω διορισμού από την Καρδίτσα στις Σέρρες όπου η οικογένεια ρίζωσε, έκτισε σπίτι, συνδέθηκε κοινωνικά και ψυχικά. Ο πατέρας μου εκλέχθηκε δήμαρχος στις Σέρρες για τέσσερις θητείες κι έφυγε πρόσφατα από τη ζωή ως επιφανής πολίτης της πόλης των Σερρών. Συνεπώς αποτελώ μείγμα των Σερρών και του Ελληνόπυργου.

Β.Γ. Τι άλλο θυμάσαι από τους παπούδες;

Γ.Α. Ο παππούς μου ο Γιώργος έλεγε πως καταγόμαστε από την Ήπειρο. Γενικά, στον Ελληνόπυργο έχουν Ηπειρώτικη καταγωγή οι περισσότερες οικογένειες. Η οικογένεια της γιαγιάς μου, των Γερμανοπουλαίων, έχει καταγωγή από τη Βόρεια Ήπειρο. Ένας από τους πρόγονούς μας λεγόταν Νικόλαος Αντριάς του Ανδρέα. Το Αντριάς έγινε Ανδρέου όταν "γράφτηκε" στο ελληνικό κράτος - η τότε ελληνική διοίκηση πολλούς τους κατέγραφε με το όνομα του πατρός ως επίθετο. Αντίστοιχη πρακτική είχε επικρατήσει και στην Κύπρο. Γι' αυτό και στην μεγαλύτερη βρισκί κανείς επίθετα Ανδρέου, Δημητρίου, Αποστόλου, Κώστα κλπ. Ένα κομμάτι της οικογένειάς μου (από την πλευρά των Ανδρέου) κατέβηκε από την Ήπειρο προς την ορεινή Θεσσαλία μέσω των Αγράφων και εγκαταστάθηκε, κατ' αρχήν, στην Αμυγδαλή, στην Βρόστιανη. Οι Ανδρέου πρώτα βρεθήκαν στη Βρόστιανη και μετά ως γαμπροί ήρθαν στη Γράλισια, στον Ελληνόπυργο. Υπάρχει μια χαριτωμένη ιστορία: Βρισκόμουν στην Αθήνα, στο Μαρούσι, σε μια ταβέρνα και στην απόδειξη που μου έφεραν έγραφε Γεώργιος Α. Ανδρέου. Ρωτώ τον σερβιτόρο ποιος είναι ο Γεώργιος Α. Ανδρέου και μου λέει "εγώ". Του απαντώ "κι εγώ λέγομαι Γεώργιος Α. Ανδρέου". "Από που είσαι;" - ζητά να μάθει. "Από τη Γράλισια". "Κάνεις λάθος" μου λέει. "Είσαι από τη Βρόστιανη και από εκεί πήγες στη Γράλισια". Υπάρχει ένα... παράρτημα Ανδρέου στην Αμυγδαλή, στη Βρόστιανη, ξαδέφρων μας, μακρινών συγγενών. Τους επισκέφτηκα κάποτε και παρατήρησα πως κάποιοι απ' αυτούς φυσιογνωμικά μοιάζουν πολύ με τα αδέρφια του πατέρα μου. Δυο μοιάζανε πάρα πολύ, σε βαθμό που θα μπορούσες να τους περάσεις για συγγενείς μας πρώτου βαθμού. Σε άλλες αφηγήσεις του ο παππούς μου μιλούσε για τις δυσκολίες της οικογένειάς όταν έφυγε αναγκαστικά από τις Σέρρες, μετά την κατάληψη της από τους Βούλγαρους κατά την διάρκεια της Κατοχής. Φτώχεια, πείνα, καθημερινή

αγωνία. Η οικογένεια επέστρεψε στον Ελληνόπυργο, στο παλιό σπίτι κι έδωσε τον αγώνα της επιβίωσης. Ο παππούς μου, στη διάρκεια της κατοχής, ως μορφωμένος άνθρωπος, ως δικηγόρος (σε μια εποχή που ήταν πολύ σπάνιο να είσαι σπουδαγμένος, επιστήμονας), ήταν εκπρόσωπος του Ερυθρού Σταυρού και είχε την ευθύνη της διαμοίρασης των τροφίμων που έριχναν τα συμμαχικά αεροπλάνα. Άνθρωπος δίκαιος και καλοπροαίρετος ο παππούς, είχε την αποδοχή όλων. Άκουσα από το στόμα του επίσης αφηγήσεις για την Εθνική Αντίσταση, τις μάχες με τους Γερμανούς, την πολιτική σύγκρουση των διαφορετικών ιδεολογίας αντιστασιακών σχηματισμών που δυστυχώς προμήνυε τον επερχόμενο Εμφύλιο πόλεμο. Ο πατέρας μου παραλίγο να βρεθεί σε μια σύγκρουση μεταξύ ανταρτών και Γερμανών στον κάμπο της Καρδίτσας, με άμεσο κίνδυνο για την ζωή του. Τον έσωσε το μουλάρι του που δεν προχωρούσε. Τέλος του πολέμου, επιστροφή της οικογένειάς στις Σέρρες, νέες δυσκολίες, νέες προκλήσεις. Ο παππούς μου στις γιορτές των Χριστουγέννων τραγουδούσε Ηπειρώτικα, σαν μοιρολόγια τα θυμάμαι. Κι η αρχιτεκτονική στο χωριό έχει καθαρά Ηπειρώτικα χαρακτηριστικά. Ο Ηπειρώτικος ορεινός όγκος της Ελλάδας ξεκινάει από την Ήπειρο και φτάνει ως τα χωριά της Αργιθέας κι από 'κει στα Άγραφα. Είναι ο ίδιος ενιαίος πολιτισμός, η ίδια αντίληψη ζωής, τα ίδια ήθη και έθιμα. Τα τραγούδια έχουν το στροφικό ρυθμό των ηπειρώτικων. Δεν μοιάζουν με τα καραγκούνικα ή τα βλάχικα, που είναι μια άλλη εκδοχή της Θεσσαλικής πολιτιστικής παράδοσης, επίσης πολύ ενδιαφέρουσα.

Β.Γ. Ναι, όπως το λες, ο Ελληνόπυργος φέρει αυτά τα στοιχεία και τα μεταφέρει με πρόσωπο προς την Θεσσαλία. Ποια είναι η προσωπική σου γνώμη για τις προοπτικές που μπορεί να δοθούν στο χωριό μας;

Γ.Α. Το ενδιαφέρον με τον Ελληνόπυργο, είναι η ιστορικότητα του τόπου - η σύνδεσή του με τον Καραϊσκάκη, το γεγονός ότι το χωριό κήκε αρκετές φορές στους αγώνες για την Εθνική ανεξαρτησία, είναι ένα μαρτυρικό χωριό. Η ευθύνη που έχω, λόγω της δυναμικής εξειδίκευσής που έχω στον τομέα του πολιτισμού, είναι να συμβάλω με τις δυνάμεις μου στην κοινωνικοποίηση, η οποία πάντοτε συμβαίνει όταν γίνονται πολιτιστικές δραστηριότητες. Ο πολιτισμός είναι ο πιο εύκολος και ο πιο αγαπητός τρόπος για να συντηρηθούν δεσμοί και σχέσεις της κοινότητας αλλά και για να διαφημιστούν οι τόποι. Πιστεύω πως ο Ελληνόπυργος μπορεί να παίξει προοπτικά έναν τέτοιο ρόλο - να γίνει, δηλαδή, ένα χωριό, μια κοινότητα, ας μου επιτραπεί η έκφραση, «μπουτίκ». Ένας τόπος προσεγγισμένος αρχιτεκτονικά, με εποχική, αναπόφευκτα, κατοίκηση σε μεγάλο βαθμό, που όμως θα φιλοξενεί εκθέσεις ζωγραφικής, συνέδρια, συζητήσεις με πολιτιστικές θεματικές και, γενικά, πολιτιστικές δράσεις - και δεν εννοώ μόνο μουσικές, αλλά και χορευτικές, θεατρικές, εικαστικές. Όλα αυτά είναι στόχοι που μπορούν, σιγά-σιγά, να οριοθετηθούν και να προγραμματιστούν. Η τάση της Ευρώπης, στην οποία ανήκουμε και υπερηφανευόμαστε, είναι η αποκέντρωση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων, οι δράσεις να μην συμβαίνουν στα μεγάλα αστικά κέντρα, να συμβαίνουν στις μικρότερες πόλεις και κοινότητες, σε μέρη με υψηλό φυσικό κάλος, σε τόπους με ιστορία και ζώσα παράδοση. Εδώ ο Ελληνόπυργος έχει ένα συγκριτικό πλεονέκτημα: Μπορεί να αποτελέσει κομμάτι μιας δραστηριότητας πολιτιστικής, με χαρακτηριστικά διαλόγου όσον αφορά την Παράδοση. Γιατί, στην Ελλάδα, αυτό είναι ένα θέμα το οποίο έχει σχεδόν εγκαταλειφθεί, δυστυχώς, για λόγους που έχουν να κάνουν με την ιστορία μας, με τις δύσκολες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες της διαδρομής του Ελληνισμού στον χρόνο. Δεν φερθήκαμε με την πέπλο τους σοβαρότητα στα ζητήματα της Παράδοσης, της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς και, γενικά, σε ό,τι ονομάζουμε Λαϊκό πολιτισμό. Ενώ διατηρούμε θεωρητικά σεβασμό για όλα αυτά, στην πράξη δεν έχουμε ασχοληθεί όσο πρέπει. Υπάρχουν τόποι και περιοχές, όπου μπορεί κανείς να μελετήσει στοιχεία και μνήμες του πολιτισμού αυτού, αρχιτεκτονικές, κοινωνικές, πολιτιστικές γενικότερα. Πρέπει να εντεινουμε τις προσπάθειες ανάδειξής τους.

Β.Γ. Όπως έγινε και με την Αστυπάλεια. Είναι γνωστή η δραστηριοποίησή σου εκεί. Θέλεις να μας μιλήσεις για το παράδειγμα της Αστυπάλειας;

Γ.Α. Από το 2000 μέχρι το 2020, υπήρξα άμισθος, εθελοντής, καλλιτεχνικός διευθυντής του φεστιβάλ πολιτισμού στην Αστυπάλεια. Η Αστυπάλεια είναι ένας τόπος αντιστοίχος με τον Ελληνόπυργο. Μπορεί να ανήκει σε μια άλλη αισθητική αρχιτεκτονική, αφού

είναι ένα αιγαιοπελαγίτικο νησί, ωστόσο επειδή δεν συμμετείχε στην εύκολη τουριστική ανάπτυξη - λόγω απόστασης, λόγω δύσκολων δρομολογίων με τα καράβια κ.λπ., διατήρησε την αρχιτεκτονική της κληρονομιά, το κάστρο της, τα παραδοσιακά σπίτια της χωρίς μεγάλες φθορές και αλλοιώσεις. Αυτός, τελικά, είναι ο πλούτος της. Κατάφερε να διατηρήσει τον παραδοσιακό της χαρακτήρα και τώρα να εισπράττει. Το νησί, με τις προοπτικές τις δικές μας στον Πολιτισμό και με μια πολύ καλή ομάδα, του δημάρχου και κάποιων αξιολογών δημοτικών συμβούλων, κατάφερε να ωριμάσει έργα υποδομής σοβαρά και να οδηγηθεί σε μια πολύ ενδιαφέρουσα και θετική εξέλιξη, με σεβασμό προς στα στοιχεία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και της παράδοσης του τόπου και της γεωγραφικής περιοχής. Ένα άλλο χαρακτηριστικό της Αστυπάλειας, που το βλέπω και στον Ελληνόπυργο, είναι ότι οι κεντρικές δομές του τόπου παραμένουν στα χέρια των ντόπιων. Δεν έχουν γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από κάποιους που έρχονται εποχικά, ανοίγουν για δυο-τρεις μήνες ένα εστιατόριο, ένα κατάστημα, ένα ξενοδοχείο και φεύγουν όταν τελειώνει η καλοκαιρινή περίοδος. Αυτοί συνήθως δεν αγαπούν τον τόπο, δεν συνδέονται μαζί του. Το δίδαγμα από την Αστυπάλεια, για μένα, είναι πως έχει σημασία η προσωπική καθημερινή επαφή με τους μόνιμους κατοίκους. Πρέπει να τους πείσεις ότι αυτό που κάνουν εννοεί, ότι σοβαρολογεί, ότι δεν δρας για να εκμεταλλευτεί επιφανειακά, για δικό σου όφελος όσα οργανώνεις, ότι η δουλειά σου είναι πνευματικής τάξης. Όταν αυτό γίνεται αντιληπτό από τους κατοίκους, όταν, δηλαδή, καταλάβουν και πεισθούν ότι ισχύει η θετική σου πρόθεση, γίνονται οι καλύτεροι σου σύμμαχοι. Βέβαια, για να το πετύχω αυτό, αρνήθηκα κατηγορηματικά να αποκτήσω οποιαδήποτε περιουσία στο νησί. Θα μπορούσα να έχω επενδύσει σε μια αγορά κατοικίας, οικόπεδου κλπ. Δεν μπόρεσα σ' αυτή τη διαδικασία, επειδή ήθελα το μήνυμα που θα έδινε να αφορά τις κοινωνικές και πολιτιστικές δράσεις που επιδίωκα, όχι το μήνυμα ότι πήγα εκεί "για να κάνω περιουσία". Και αυτό το εκτίμησαν πολύ οι Αστυπαλίτες. Τώρα θέλουν να με κάνουν συμπολίτη τους, να μου παραχωρήσουν και κάποια έκταση στο νησί. Εν πάση περιπτώσει, σημασία έχει ότι, όταν σε μια κοινωνία, η οποία έχει στοιχεία και χαρακτηριστικά λαϊκού πολιτισμού, όταν έχει μνήμες και όταν έχει και μνημεία που δεν έχουν καταστραφεί, πρέπει νομίζω να γίνεται προσπάθεια - το λέω και για τον Ελληνόπυργο - να πειστούν οι άνθρωποι να απαλείψουν τις μικρές παραβάσεις και παραβιάσεις ως προς το χαρακτήρα του παραδοσιακού. Κάποια παντζούρια, κάποια κάγκελα... Δεν είναι τίποτε φοβερό, μπορεί να πετύχει, αν γίνει με αγάπη και φιλοτιμία, χωρίς περιττές εντάσεις και προστριβές, ώστε η εικόνα του Ελληνόπυργου να είναι όσο πιο πιστή ως παραδοσιακό χωριό.

Β.Γ. Έχεις δικιο, σταδιακά και όχι απότομα συντελούνται οι αλλαγές. Χρειάζεται να αντιμετωπιζόμαστε με πολύ σεβασμό οι αντιλήψεις των ανθρώπων, αλλά να δίνεται και η καινούργια πληροφορία και η γνώση που ανοίγει την οπτική στην άλλη ποιότητα και αισθητική που φέρει η παράδοση και ο λαϊκός πολιτισμός.

Γ.Α. Συμφωνώ. Είναι ο τόπος όλων μας ο κοινός, κανείς δεν δικαιούται να επιλέγει παρεμβάσεις άκομψες, επιθετικές. Πρέπει συναινετικά να πεισθούμε ότι η επιλογή μας, η επιλογή που θα σώσει το χωριό, που θα το κρατήσει ζωντανό και δεν θα ερημωθεί, είναι ακριβώς η διατήρηση και επέκταση του παραδοσιακού του χαρακτήρα. Αν εξετάσει κανείς κάποιους εμβληματικούς οικισμούς στην Ελλάδα - τι είναι αυτό που συντηρεί αυτή τη στιγμή, το Μέτσοβο, το Νυμφαίο, τα Ζαγοροχώρια... Είναι η συνέπεια ως προς τον παραδοσιακό χαρακτήρα, την αρχιτεκτονική, τον τρόπο που είναι διαρθρωμένος ο δημόσιος χώρος όλων αυτών των υπέροχων τόπων κι έτσι γίνονται πόλοι τουριστικής έλξης και αποκτούν πολύ μεγάλη επισκεψιμότητα. Ο Ελληνόπυργος δεν είναι πια ένα χωριό με "άμεση", χρηστική αγροτική οικονομία, ένα χωριό με πολλούς μόνιμους κατοίκους. Είναι ένα χωριό που κυρίως σηματοδοτείται από τον πολιτισμό, την εποχική κατοίκηση, τον τουρισμό. Σε αυτή την

κατεύθυνση ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού - ο πρόεδρος του Παύλος Σιούφας (με τον οποίο με συνδέει φιλία πολλών χρόνων) και τα μέλη του - έχει κάνει πολύ σημαντικό έργο. Πιστεύω πως ένας τόπος, για να μπορέσει να επιβιώσει, θα πρέπει να βελτιώνει συνεχώς τις υποδομές του. Το γεγονός ότι υπάρχει οδική αρτηρία που συνδέει το χωριό με την λίμνη Πλαστήρα, συγχρόνως η γειννίαση του τόσο με το Μουζάκι και την Πύλη των Αγράφων όσο με την Καρδίτσα και τα Τρίκαλα, η ύπαρξη επίσης λαογραφικού μουσείου, ιατρείου, ειδικού χώρου για εικαστικές εκθέσεις και παρουσιάσεις - όλα αυτά αποτελούν συγκριτικά πλεονεκτήματα του Ελληνόπυργου. Μπορεί ακόμα να διαμορφωθεί ένα καλοκαιρινό αμφιθέατρο στις παρυφές του χωριού, με χωρητικότητα χιλίων θεατών, το οποίο θα μπορεί να φιλοξενεί συναυλίες και θεατρικές παραστάσεις με επαγγελματικές προδιαγραφές, συμβάλλοντας στην πολιτιστική ανάπτυξη όχι μόνο του Ελληνόπυργου αλλά όλης της περιοχής. Και να πιεστεί μετά η Περιφέρεια, αφού θα υπάρχουν οι υποδομές, να προτρέψει τα αντίστοιχα ΔΗΠΕΘΕ στις περιφέρειες τους να συμπεριλαμβάνουν τον Ελληνόπυργο, να διοργανώσει πολιτιστικές συναντήσεις, ακόμα και κάποια θεματικά συνέδρια. Το χωριό έχει στρατηγική θέση που μπορεί να το βοηθήσει να μείνει ζωντανό και να αποτελέσει σημαντικό πόλο λαϊκού και αστικού πολιτισμού. Να γίνει σύμβολο και υπόδειγμα, ζωντανή μνήμη του ορεινού Ελληνικού Λαϊκού Πολιτισμού.

Β.Γ. Και μια τελευταία ερώτηση. Με ποιο τρόπο έχει επηρεάσει η «ρίζα» σου τη μουσική που δημιουργείς; Γιατί, προφανώς, το θέμα της καταγωγής και της ταυτότητας που αυτή διαμορφώνει έχει περάσει και στη δουλειά σου. Άλλωστε και οι σπουδές σου είχαν αυτή την κατεύθυνση. Δύση και Ανατολή και η σύνθεσή τους.

Γ.Α. Οι Σέρρες, η γενέθλια πόλη μου, αλλά και όλος ο νομός, διατηρούν ισχυρή λαϊκή παράδοση. Πρώτον - είναι ένας τόπος όπου συνυπάρχουν ντόπιοι και πρόσφυγες (Πόντιοι, Μικρασιάτες, Κωνσταντινοπολίτες, Θρακιώτες). Δεύτερον - επιβιώνουν και ασκούνται μια σειρά από παραδοσιακά έθιμα. Σπουδαιότερο από όλα είναι τα Αναστενάρια, με τις πυροβολισμούς στη γιορτή του Αγίου Κωνσταντίνου και της Αγίας Ελένης - συγκλονιστική θρησκευτική τελετή και θέαμα που προκαλεί δέος. Μεγάλο ενδιαφέρον έχουν επίσης οι τελετές που οριοθετούν διάφορες εποχές του χρόνου, οι καρναβαλικές γιορτές, τα λαϊκά αγωνίσματα (πάλη, αλογοδρομίες). Κι οι παραδοσιακές μουσικές που συνοδεύουν όλα αυτά τα λαϊκά δρώμενα είναι έξοχες, με ποικιλία οργάνων και χορών. Αλλά και στον Ελληνόπυργο συντηρείται η χορευτική και μουσική παράδοση (κεντρικά ηπειρώτικη), το κλαρίνο κι οι τροσχοφόροι χοροί. Η ηπειρώτικη (πεντατονική) ηχώ της μουσικής μου από τον Ελληνόπυργο κατάγεται, τα υπόλοιπα στοιχεία (μικρασιατικά, κωνσταντινοπολίτικα, θρακιώτικα) από τις Σέρρες. Είμαι έτσι κι αλλιώς καλλιτεχνικό παιδί δυο "οικογενειών". Από τη μια μεριά η ακαδημαϊκή προσέγγιση, το ωδείο, η Κλασική μουσική, οι ανώτερες σπουδές πιάουν και θεωρητικών μουσικής. Από την άλλη μεριά η Παράδοση. Στην μουσική μου, στις συνθέσεις μου, είτε είναι τραγούδια, είτε είναι ορχηστρικές μουσικές, αυτή η διπλή καταγωγή είναι συνεχώς παρούσα. Στον άνθρωπο της μουσικής το ταυτοτικό ζήτημα είναι κεντρικό, δεν αρκεί η ακαδημαϊκή οπτική. Είναι απαραίτητο και το βίωμα. Λέγεται πως δημιουργός γίνεσαι με τις μνήμες των παιδικών και πρώιμων εφηβικών σου χρόνων. Εγώ πρόλαβα να έρθω στο χωριό, στα παιδικά μου χρόνια, με το αυτί μου ορθάνοιχτο. Στις παιδικές μου μνήμες από το χωριό επιβιώνουν συγκινητικά κάποιες γαργαλέδες που τραγουδούσαν, είτε μουσικούς παραδοσιακούς σκοπούς, είτε μιλούσαν μεταξύ τους με ιδιόλεκτο τραγουδιτικό τρόπο, με παροιμίες και σκώμματα - τρόπος που σβήνει σιγά-σιγά και λείπει από την καθημερινότητά μας, να μιλάς με παραβολές, κεντρικό χαρακτηριστικό του Ελληνικού Λαϊκού Πολιτισμού. Κι από τον τρόπο αυτό πηγάζουν οι Παραλογές, τα Μοιρολόγια - όλο το Δημοτικό μας τραγούδι.

Β.Γ. Ελπίζουμε και ευχόμαστε να συνεχίσεις να έρχεσαι και να συμβάλλεις με τον μοναδικό τρόπο σου στην διοργάνωση δημιουργικών δράσεων.

Γ.Α. Η διαθεσιμότητα μου παραμένει σταθερή - κι η διάθεση μου εξίσου. Το ξέρουν αυτό και ο Παύλος και τα παιδιά του Συλλόγου, ότι είμαι πάντα στη διάθεσή τους. Θέλω να τονιστεί, ότι όλες μου οι συναυλίες στο χωριό είναι εθελοντικές και χωρίς χρηματική αμοιβή - είναι μνημόσυνο και χρέος στους προγόνους μου που έζησαν στον Ελληνόπυργο.

Β.Γ. Σε ευχαριστούμε πάρα πολύ για την προσφορά σου και για τη χαρά της επικοινωνίας και της ανταλλαγής μέσω αυτής της συνομιλίας.

Γ.Α. Η χαρά είναι δική μου.

Λακωνικά

Είναι ενθαρρυντικό το ότι οι νέοι που διαμένουν στο χωριό δραστηριοποιούνται και σε άλλα πεδία πέρα από τον καθαρά αγροκτηνοτροφικό τομέα.

Λέμε ότι αυτό είναι απαραίτητο για να γίνουν γνωστά τα τοπικά προϊόντα και να αυξηθεί η κίνηση των επισκεπτών στο χωριό.

Λίαν χρήσιμη και επικερδής μπορεί να αποδειχθεί και η ενασχόληση με τον αγροτουρισμό.

Η ενασχόληση σε αυτόν τον τομέα δίνει ένα πρόσθετο εισόδημα στους κατοίκους των ορεινών κυρίως περιοχών, ώστε να βελτιωθεί το επίπεδο ζωής τους.

Νέοι με νέες ιδέες είναι αυτοί που θα ανοίξουν καινούριους δρόμους και θα φρενάρουν την καθοδική τροχιά που διανύει η ύπαιθρος.

Ο κ. Θανάσης Θωμά Παπουτσή είναι ένας από αυτούς που δεν διστάζουν να καινοτομούν και να πειραματίζονται σε νέες δραστηριότητες.

Πέρα, λοιπόν, από την κτηνοτροφική μονάδα που διατηρεί στο χωριό με αίγες, δραστηριοποιείται και στον τομέα του αγροτουρισμού.

Υπό την οπτική αυτή, έρχεται σε επαφή με ανθρώπους που θέλουν να ζήσουν τη ζωή στο χωριό και τους φιλοξενεί στη φάρμα του (Gralista farm)

Ρητά θα λέγαμε ότι ο κ Παπουτσή έχει δημιουργήσει ένα πυρήνα ατόμων που αγαπάνε και επισκέπτονται την περιοχή μας.

Για παράδειγμα, πρόσφατα φιλοξένησε στις εγκαταστάσεις, αλλά και στις καθημερινές δραστηριότητες της φάρμας, 18 άτομα από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Οι εντυπώσεις τις οποίες αποκόμισαν ήταν άριστες και όλοι υποσχέθηκαν ότι θα συναντηθούν σύντομα για να ξαναζήσουν τη μοναδική αυτή εμπειρία της ζωής στη φάρμα.

Συχαρητήρια στον κ Παπουτσή και πάντα επιτυχίες σε ό,τι κάνει, αφού είναι ο μόνος νέος παντρεμένος που διαμένει στο χωριό και έχει δύο παιδιά γεννημένα εδώ, στον τόπο τους, πράγμα σπάνιο τα τελευταία χρόνια για το χωριό μας.

Αντώνιος Μνήσιος

Οὐκ ἔν τῷ πολλῷ ...

(Λήμματα από το Λεξικό «ΛΟΓΙΟΣ ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ» εκδόσεις bookstars - του Λάμπρου Πασιαλή)

Άγροϊκος εἰμί, τὴν σκάφην σκάφην λέγων (παροιμία): Εγώ είμαι απλοϊκός, ανεπιτήδευτος, απότηρευτος, αυθόρμητος και λέω τη σκάφη σκάφη, δηλαδή λέω τα πράγματα με το όνομά τους, δεν ξέρω να κρύβομαι, ούτε να κολακεύω. Αυτή η αυθόρμητη έκφραση γνώμης λέγεται κατά Πλάτωνα «ἀγροϊκος σοφία» (απλοϊκή σοφία). Η φράση απαντά και στον Αριστοφάνη στον τύπο «σκαίος καὶ ἀγροϊκος εἰμί, τὴν σκάφην, σκάφην λέγων». Εμείς λέμε σήμερα «τη σκάφη σκάφη και τα σύκα σύκα». Ωστόσο, σύμφωνα με τον Αμμώνιο το Γραμματικό, η λέξη τονιζόμενη στην προπαραλήγουσα, σημαίνει άνθρωπο άξεστο, βίαιο. Έτσι, «ἀγροικος = βίαιος», ενώ «ἀγροϊκος = αγρότης».

Άδικει πολλάκις ὁ μὴ ποιῶν τι, οὐ μόνον ὁ ποιῶν τι (Μάρκος Αὐρήλιος): Πολλές φορές αδικεί και αυτός που δεν κάνει τίποτα, όχι μόνο αυτός που κάνει. Είναι οι καιροσκοπικοί, που περιμένουν να αποκομίσουν οφέλη από την απραξία τους, ελίσσονται ανάλογα με την εξέλιξη των γεγονότων. Ο Γκαίτε τους στιγματίζει σαν καταραμένους («verdammt seien diejenigen, die weder kalt noch warm sind» = καταραμένοι εκείνοι που δεν είναι ούτε κρύοι ούτε ζεστοί). Ο εχέφρων άνθρωπος, ο άνθρωπος με προσωπικότητα, νιώθει συνυπεύθυνος για τα τεκτανόμενα γύρω του. Δεν επιτρέπει στον εαυτό του να παρατηρεί απαθώς τα γεγονότα από το ασφαλές κρησφύγετο της αποστασιοποίησης, καιροφυλακτώντας και ζυγίζοντας αν συμφέρει ή δε συμφέρει να καταστεί στο τέλος των εξελίξεων μέτοχος των αποτελεσμάτων. Παίρνει θέση ως οργανικό μέλος του συνόλου και μέρος του προβλήματος. Αδιάφορο αν η θέση του θα 'ναι θετική ή αρνητική. Σημασία έχει να μη μείνει αδρανής.

Άει γὰρ εὖ πίπτουσι οἱ Διὸς κύβοι: Τα ζάρια του Δία κερδίζουν πάντα. Η ζαριά των θεών θα πετυχαίνει πάντα, οι θεοί έχουν το πάνω χέρι. Ποιος μπορεί να τα βάλει με τους θεούς; Πρόκειται για παροιμιώδη φράση, η οποία απαντά και στο Σοφοκλή και την περιλαμβάνει και ο Ζηνόβιος στη συλλογή του. Η φράση έχει την ιστορία της: Το τυχερό παιχνίδι με ζάρια, που σήμερα ονομάζουμε μπαμπούτι (τουρκ. barbut), έχει πανάρχαιες ρίζες. Εφευρέτης του θεωρείται ο Παλαμήδης, Βασιλιάς της Ευβοίας, που το παρουσίασε στους Αχαιούς πολιορκητές της Τροίας και τους έμαθε να το παίζουν, ώστε να μην πλήττον από απραξία, όταν τους έλειπε η πολεμική δράση. Ο Αγαμέμνων, για να διασκεδάσει την πλήξη και

να κατευνάσει την γκρίνια των πολεμιστών, που περίμεναν άπρακτοι για πολύν καιρό στην Αυλίδα, ωστόσο φυσήξει ούριος άνεμος για τον απόπλου προς Τροία, τους είχε βάσει να ανοίξουν τηγάδια (βλ. "Αγαμέμνονια φρέατα"). Τα ζάρια λέγονταν "κύβοι" και το μπαμπούτι "κυβέϊον". Στη μέση του κυβείου υπήρχε ένα τραπέζι, η "τηλία" (μπαμπούτιέρα), πάνω στην οποία έριχναν τα ζάρια, τα οποία προηγουμένως τοποθετούσαν μέσα σε ειδικό κύπελλο, το "διασειστόν", για να ανακατευτούν κουνώντας τα.

Συνέχεια στην επόμενη έκδοση

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ Γ. ΚΟΡΩΝΗ

Κατά το τελευταίο διάστημα, έγιναν οι πιο κάτω εργασίες:

1. Τοποθετήθηκε το άγαλμα του Ηρακλή σε κοινοτικό χώρο, δίπλα από το πέτρινο γεφυράκι στην πλατεία Αγίας Παρασκευής, αφού προηγουμένως καθαρίσθηκε ο χώρος και πηλακοστρώθηκε. Την όλη δαπάνη ανέλαβε ο συγχωριανός μας Παύλος Σιούφας τον οποίο ευχαριστούμε πολύ.

2. Τοποθετήθηκαν μεταλλικά κιγκλιδώματα στο δρομάκι από το κοινοτικό γραφείο προς την οικία του Παναγιώτη Αγγίρη. Τα κιγκλιδώματα αυτά ήταν δωρεά της εταιρίας ΕΛΜΕΤΑΛ ΑΕ των αδελφών Ναούμη

και η τοποθέτησή τους έγινε επίσης με δωρεά από τον Γεώργιο και Λάμπρο Πλακιά. Τους ευχαριστούμε πολύ.

3. Έγινε καταμέτρηση των δρόμων που πρόκειται να ασφαλιστωρωθούν από μηχανικό του Δήμου.

4. Έγινε μερική επικωμάτωση του κάτω μέρους του Νεκροταφείου της Αγίας Τριάδος. Η εργασία θα συνεχισθεί όταν το επιτρέψουν οι καιρικές συνθήκες.

5. Έγινε συντήρηση του δρόμου από τον Άγιο Δημήτριο μέχρι τον Άγιο Ακάκιο, καθώς και του δρόμου από τα τρία σύνορα προς τον Άγιο Ακάκιο.

6. Συνεχίζονται οι εργασίες ανακαίνισης του ισογείου του κοινοτικού κτιρίου που είναι δωρεά του Αλκιβιάδη Παναγόπουλου, το οποίο θα χρησιμοποιηθεί προσωρινά για την μετεγκατάσταση του κοινοτικού ιατρείου. Τα έξοδα ανέλαβε και πάλι ο Παύλος Σιούφας, τον οποίο ευχαριστούμε πολύ.

7. Έγιναν τα εγκαίνια της πράσινης γωνιάς παρουσία του Δημάρχου Φάνη Στάθη, των Αντιδημάρχων και αρκετών συγχωριανών μας. Ο σκοπός της δημιουργίας του χώρου αυτού είναι η προσωρινή απόθεση άχρηστων υλικών (παλαιά στρώματα, έπιπλα, μεταλλικά αντικείμενα, κουφώματα, τηλεοράσεις, κ.ά.). Κάθε φορά που θα συγκεντρώνεται ικανός αριθμός, θα ειδοποιείται ο Δήμος για την απομάκρυνσή τους σε προκαθορισμένο δημοτικό χώρο.

8. Τοποθετήθηκε μεταδότης INTERNET με υλικά του Δήμου στην Κοινότητα καθώς και κεραία λήψης και μετάδοσης στο θεατράκι του χωριού για να εξυπηρετεί το κέντρο του χωριού. Η ονομασία εντοπισμού του: HOT SPOT ELLINOPYRGOS. Την όλη εργασία τοποθέτησης ανέλαβε το COMPUTER CENTER «Αφώι Παπαβασιλείου» με τον προγραμματιστή - εγκαταστάτη Χρήστο Μουρμούρη και την υποστήριξη του συγχωριανού μας Αποστόλη Μπονώτη ο οποίος πρωτοστατεί σε κάθε προσπάθεια της Κοινότητας. Τους ευχαριστούμε πολύ.

9. Αγοράσθηκε ηχητικό μηχανήμα με μικρόφωνο το οποίο θα χρησιμεύσει για προσφωνήσεις σε εκδηλώσεις και εκτός οικημάτων καθώς και την παραγωγή μουσικής με USB stick. Το μηχανήμα αυτό είναι προσφορά της οικογένειας του αείμνηστου Στρατηγού Στεφάνου Μακρή, πρώην αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας. Ευχαριστούμε πολύ την οικογενειά του για την προσφορά της.

10. Η οικογένεια Βασιλείου και Ροδάνθης Κορβού δώρισε στην Κοινότητα έναν απορροφητήρα - φυστηρή φύλλων ο οποίος είναι απαραίτητος για την καθαριότητα των κοινοτικών χώρων. Τους ευχαριστούμε πολύ.

Ο πρόεδρος κοινότητας
Κορώνης Γεώργιος

«ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΟΣ»

Τριμηνιαία Εκπολιτιστική Εφημερίδα
Α.Φ.Μ. 099276238 | Α'Δ.Ο.Υ ΛΑΡΙΣΑΣ
Κωδικός Γ.Γ.Ε. 4565

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Ελληνοπυργίων Λάρισας

«Ο ΑΘΑΝΑΤΟΣ»

Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο - Εκδότης:

ΑΛΠΟΥΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Βάσω Γώγου - email: bargo_28@otenet.gr

Μνήσιος Αντώνιος email:alfamialfa@gmail.com

Παναγοπούλου Χαρίκλεια

ΦΑΞ 24410 33150

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ "ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ"

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 55 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΤΗΛ. 24410 23933

www.dimiourgia-kard.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Εσωτερικού ΕΥΡΩ 10/ Εξωτερικού ΕΥΡΩ 15.

Τα υπογραφόμενα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις αυτών που τα έγραψαν.

Εμβάσματα και τυχόν επιταγές, να στέλλονται στο όνομα του Ταμία, Δημήτριος Γ. Παπαντωνίου.

Για την καταχώρηση των ενυπόγραφων άρθρων και επιστολών τηρείται προτεραιότητα λήψης των χειρογράφων ή των αποστελλομένων (ηλεκτρονικών) κειμένων.

Λογαριασμός για κατάθεση συνδρομών για την εφημερίδα στην

IBAN ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΥΡΓΙΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ:
GR14 0110 3970 0000 3974 8046 941

Κατά την κατάθεση του χρηματικού ποσού να καταχωρείται πάντοτε το ονοματεπώνυμό σας.

GRALISTA
FARM
ΣΚΟΠΕΛΙΤΙΚΕΣ
ΑΙΓΕΣ

Ellinopyrgos Karditsa

Gralista FARM

6977 233 557

greekcountryliving